

EEN WAAR TEKEN DAT OVER HET HOOFD WORDT GEZIEN

 . . . vanmorgen in de Naam van de Heer Jezus samen te komen, en na veel te hebben gebeden. En vanmorgen ben ik niet vroeg opgestaan. Ik stond wat laat op, en ik neem aan dat iedereen weet waarom dat nu zo is.

² Ik kwam onlangs 's morgens of 's avonds thuis, en mijn buurman stond in de tuin, hij en zijn dochtertje. Zijn vrouw is verpleegster in de kraamafdeling in het ziekenhuis. Hij had dus een—een stok in zijn hand, ongeveer zo lang, met een klein citaat erop, een lintje, en iets kleins waarop stond: “Grootvader Branham, sinds, ik geloof ongeveer 3:43 of 4:43, de 11de oktober.” Vervolgens onderaan, tussen grote haakjes: “U bent ouder dan u denkt.” Ik heb nu dus het wettelijke recht om 's morgens wat langer te rusten. Klopt dat, Broeder Wright, als—wanneer je opa wordt?

³ En dus, ik geloof dat dat mij vanmorgen dan enigszins verontschuldigt, Zuster Kidd, dat ik niet op was toen u vanuit Ohio langskwam. Ik voel me wel tien jaar ouder, denk ik, daarna. Maar, zoals jullie allen weten, heb ik een kleinzoontje daar, van ongeveer zeven of acht pond, zoiets, het lelijkste kindje wat ik ooit zag. Zeiden dat hij “precies op zijn grootvader lijkt.” Dus . . . En, ik keek even waar hij heen ging, waar Billy ging.

⁴ Dus, gisteravond, toen ik uit de hal kwam, na mijn telefoontjes gemaakt te hebben, ontmoette ik een groep trouwe vrienden uit Georgia en elders, en we waren daar allemaal naar de kleine makkers aan het kijken. En zij zijn erg schattig. Nu, ze zijn gewoon . . . Ik voelde altijd iets als: “Billy, je bent bang dat je ze zult breken, weet je. Ze zijn zo klein.” En ik geloof dat het Zuster Beeler was, die zei . . . Ik dacht dat vroeger . . . Zij dacht dat vroeger ook, maar later ontdekte ze dat ze niet zo makkelijk breken. En dus, ik denk dat dat zo ongeveer juist is.

⁵ Gistermiddag had ik het voorrecht om naar het huis van een van onze zusters van de gemeente hier te gaan, het huis van haar dochter; en ik denk dat zij ook hier in de gemeente is, waar ze een klein verjaardagsdiner hadden voor Broeder Neville. En hij passeerde gisteren een nieuwe mijlpaal. En dus zijn we, zeggen tot Broeder Neville: “Een echt gelukkige verjaardag,” ieder van ons, omdat hij een heel fijne broeder is. En natuurlijk is hij de vijftienvijftig net wat gepasseerd, dus, net als ik. En dus, we hebben dat gewoon de tweede keer gepasseerd. Dat is . . . Nu, dat

begint een oude man te worden, wanneer je dat punt de tweede keer passeert, weet u.

⁶ Ik herinner me de morgen dat Frankie Weber hier kwam. En hij was de buurman naast ons hier; zijn dochter woont er nu. Hij is in Florida. En Frankie en ik gingen samen naar school. En Frankie deed er zijn verjaardagsoffer in. En ik had toen ongeveer drie of vier jaar gepredikt. Ik heb Frankie tot de Heer Jezus geleid. En hij deed er een kwartje in. Ik denk dat ik tweeëntwintig was. En hij deed er een kwartje in. Ik dacht: “O, tjonge, wil je me vertellen dat Frankie Weber vijftwintig jaar oud is? Whew! Tjonge, ik zie op tegen de tijd wanneer ik vijftwintig word.” Nu moet ik er straks drie van in doen, dus, binnenkort. Dus het—het duurt niet al te lang voordat het zover is.

⁷ Wanneer ik hierheen kijk en Broeder en Zuster Kidd zie, in de tachtig, en nog steeds flink, denk ik: “Heer Jezus, vergeef me dat ik klaag, met tweeënvijftig jaar.” En zij. . . U bent tachtig en Broeder Kidd is eenentachtig. Is dat juist? Eenentachtig. En ze zijn nog steeds in de bediening. En ik zeg u, dat geeft ons moed, nietwaar? Zeker. De Heer is zeker goed voor ons.

⁸ Nu, er is maar één erg ding waar ik tegenop zie, hier 's morgens samenkomst hebben, en dat is. . . Het is een verschrikkelijke, klinkt alsof het een erg schandelijke zaak is om te zeggen. Maar ik heb zovele vrienden die van zo ver weg komen, naar—naar de diensten.

Ik zie de familie Evans hier niet, maar zij zitten hier ergens, veronderstel ik. Zij missen er nooit een. En weet u hoeveel mijl zij elke zondag rijden om de prediking te horen? Dertienhonderd mijl. Ze kunnen de reis niet voor minder dan zestig tot zeventig dollar maken, per week, om naar de kerk te gaan, dat klopt, tegen de tijd dat ze met hun hele, hun gezin hier komen, hierheen gaan, betaald.

⁹ Nu, niet alleen dat, maar hier is een kleine broeder van beneden in Alabama, rijdt ongeveer dezelfde afstand, elke week. Broeder. . . O my! Broeder “Welt”? [Een broeder zegt: “West.”—Red.] West. Ik. . . Hij ziet er voor mij uit als een jongen. Hij is—Hij is vader, heeft een stel kinderen. Maar hij herinnert me altijd, hij ziet er zo jong uit, hij en zijn vrouw. Broeder West.

¹⁰ Broeder en Zuster Palmer, die daar achterin zitten, uit de buurt van Macon, Georgia.

En—en Zuster Ungren, zij zijn hier meestal, vanuit Memphis, Tennessee. Zijn zij hier vanmorgen? Ik—ik. . . Zij zijn er normaal gesproken. Zuster Ungren en—en de groep van onder in Memphis, Tennessee, helemaal, ja, helemaal achteraan.

En er zijn anderen. Ik. . . Ze zijn gewoon te talrijk om op te noemen. Sommigen van hen helemaal van het zuiden van

Kentucky. Sommigen helemaal van rond Chicago. En sommigen uit Chicago, en boven Chicago, en de omgeving.

¹¹ Zondag, heb ik begrepen, was hier een man helemaal uit Californië, en hij had maar even om te blijven; wilde me zien. Natuurlijk zat ik in tijdnood na de samenkomst. En de man ging terug zonder dat ik hem te zien had.

Een ander kwam binnen van ergens in Illinois. Als die man hier vanmorgen is, het waren de mooiste, lekkerste appels die ik ooit heb gegeten. En hij bracht mij een hoop appels.

En een van de broeders uit Georgia, geloof ik, of ergens, bracht een grote kist pecannoten, ongeveer zo groot, die met dunne schil. En o, ik kan er echt van eten!

¹² Op dit moment, natuurlijk eet ik geen smakelijk eten in deze dagen, heb ik niet sinds het heengaan van mijn moeder. Ik zoek de Heer voor een—een nieuw visioen. Eet alleen maar zachte dingen, en wat ik . . . zo weinig mogelijk als ik nodig heb; ben twintig pond aan gewicht afgevallen. Wat . . . Nu, ik vast niet. Ik . . . nee. Dat, om dat gewoon te doen, dat is niet geven aan de Heer. U wilt de Heer het beste geven wat u hebt. Niet de . . .

¹³ Ik zie toevallig ook Broeder Sumner en hen daar achteraan. Er zijn gewoon zo veel. Ik . . .

Zoals verleden zondag, ik noemde de mensen die—die bij mama opbleven en zo. En er was een echte trouwe zuster bij. Ik ben vergeten de naam van die vrouw te noemen. Nu, als zij hier vanmorgen is, verontschuldig ik mij. Een van hen was Zuster Beeler, en de andere was Zuster en Broeder Steffy. En zovelen! Ik . . .

¹⁴ U kent mij allen goed genoeg om te weten dat ik dat niet opzettelijk doe, als ik een naam over het hoofd zie of een persoon over het hoofd zie. Hoe loyaal waren zij allen! En soms zouden ze hier gewoon zitten, zou ik iemand noemen die net in mijn gedachten komt. Maar ik . . . Wat ik ermee bedoel is de hele groep, iedereen, zie, het is gewoon zo fijn. En dus, iedereen, lief, vriendelijk voor ons. En wij waarderen dat zeker.

¹⁵ En nu, vanmorgen gaan we opnieuw proberen het Woord van God te benaderen. Nu, ik wil dit aangeven, zodat het heel duidelijk is, dat ik—ik kom niet zomaar naar een samenkomst om gewoon gezien te worden. Ik kom er niet om alleen maar te zeggen: “Wel, ik wil misschien bidden tot de Heer om me een—een Boodschap te geven die de mensen een echt goed gevoel geeft dat ze juichen.” We hebben dat genoeg gehad, maar, en wij waarderen dat. Dat is in orde. Ziet u? Dat is wondervol. Ziet u? Maar wat ik wil weten is: “Heer, leidt U mijn gedachten in iets wat een hulp zal zijn voor de mensen, dat hen dichterbij God zal plaatsen, dat—dat—dat iets voor hen zal doen.” Dat, dat, niet zozeer om hen geestelijk op te bouwen, maar hen op te bouwen

in de kennis en de vermaning van God, zodat ze zullen weten hoe stand te houden wanneer de vijand komt.

¹⁶ Ik sprak een zuster die hier deze week op bezoek was, Zuster Palmer. Ze zei, wilde weten hoe ik ooit in dit gebied kon wonen. 't Is, je komt hier gewoon heen, en ja, telkens als ik in de vallei kom, word ik ziek zodra ik erin kom. Het is gewoon echt ongezond in het dal hier. Dat weten we. Maar God heeft hier veel kinderen. En dus, een dezer dagen. . .

¹⁷ Ik zoek de Heer nu om een zuiver rechte Boodschap van God te vinden. Ziet u? En ik, met Gods hulp wil ik gewoon volhouden tot Hij komt, dat is, tot Hij mij iets zegt. Want ik voel dat er iets moet. . . Er is iets dat hier ergens op het punt staat te gebeuren, en ik wil weten wat het is. Ik wil het rechtstreeks van God weten, zodat ik kan zeggen dat het ZO SPREEKT DE HEER is. Zie? En dan—dan kunt u, u, de mensen zullen dan weten dat—dat ik het niet ben. Dus, ik wil proberen het te maken zodat, of, eerst van Hem horen.

¹⁸ Want, als Hij Zijn Woorden in—in een persoon legt, wel, dan is het niet meer de persoon; Hij is het. Als dan de man het uit zichzelf zegt, dan zal het sowieso op niets uitlopen. Maar als Hij, het Woord van de Heer, in de man is, zal Het uitkomen, en dan zal het—zal het precies juist zijn. Dat was wat ons werd opgedragen in de Bijbel, daar ongeveer in het 20ste hoofdstuk van Deuteronomium, geloof ik, stond er, ja, "Let op, en als één spreekt in de Naam van de Heer, en het gebeurt niet, geef die persoon dan geen aandacht." Ziet u? "Maar als zij het spreken en het gebeurt, dan kunt u er beter naar luisteren," ziet u, "omdat het van God komt."

¹⁹ Dat is hoe God 't heeft. Hij heeft zijn vaste programma hier in de Bijbel staan. We weten hoe we dat moeten lezen. Maar er zijn bepaalde dingen, die—die, aan de Gemeente en aan de tijd en dingen, die Hij hier niet in de Bijbel heeft geschreven, dus legt Hij Zijn Stem in een persoon en zij spreken het uit, ziet u, spreken het uit. Dus, de wijze om die persoon dan te beoordelen is nagaan of het gebeurt op de manier waarop ze het zeggen. Als het dan gebeurt, en dan op die manier blijft gebeuren, wel, dan weten we dat dat van de Heer komt. Dan hebben we—dan hebben we vertrouwen, dan, om ons klaar te maken voor de dingen die komen.

²⁰ Ik wil vanmorgen twee of drie plaatsen in de Schrift lezen. En ik wil eerst lezen uit het Boek Exodus, en ik geloof het 4de hoofdstuk ongeveer van—van Exodus, om mee te beginnen.

²¹ En nu, misschien zal ik aankondigen, terwijl u zich klaarmaakt om deze Schriften te lezen, zal ik misschien aankondigen wat ik tot u wil spreken, wat de Heer mij op het hart heeft gelegd om over te spreken, vanmorgen. Ik weet niet wat Hij ermee zal doen, voor de mensen; misschien is het gericht

tot één persoon hier, misschien iemand in het bandenland, ergens anders. Maar ik wil vanmorgen aankondigen . . .

²² Ik denk dat ik afgelopen zondagmorgen over *Een waar Getuige* heb gepredikt. En deze zondagmorgen, zo de Heer wil, wil ik prediken over *Een waar teken dat over het hoofd wordt gezien*.

²³ Ik . . . Broeder Palmer vertelde me, gisteravond, dat ik verleden zondagmorgen sprak over het onderwerp . . . of zei dat ik deze zondag zou gaan spreken over “de vier overgangspunten van de Gemeente.” En toen ik gisteravond binnenging . . . Meestal noteer ik het. Wat . . . Ik weet niet of u dat moet doen of niet. Maar ik heb zoveel dingen waar ik aan probeer te denken. Als ik iets krijg, moet ik het op een vel papier opschrijven. Ziet u? En ik ging ernaar kijken, en wat ik daarmee bedoelde was niet zozeer de vier overgangspunten. Ik zei het op die wijze, dat is waar. Maar wat ik bedoelde was “de vier vormen van het bestuur van de Gemeente.” En om dat te doen, moet ik een hoop geschiedenis bijeen halen. En misschien heb ik dat de volgende keer. Maar er is iets meer tijd voor nodig dan ik had, studietijd, om het te krijgen, omdat u terug moet gaan en datums moet vinden, enzovoort.

Omdat, jullie allen begrijpen wel dat het overal is. Wel, we willen absoluut zeker zijn van deze dingen voor we ze zeggen. Ze moeten juist zijn. Want we staan hier en bekleden het hoogste ambt dat in de wereld bekleed wordt: een prediker. Een prediker, en het meest waarachtig en juist, nauwkeurig, wij moeten zo zijn. We moeten God vertrouwen om het te doen.

Nu, in het Boek Exodus, het 4de hoofdstuk:

Toen antwoordde Mozes en zei: . . . zie, zij zullen mij niet geloven, noch mijn stem horen; want zij zullen zeggen: De HEERE is niet aan u verschenen.

En de HEERE zei tot Hem: Wat is er in uw hand? En hij zei: Een staf.

En Hij zei: Werp hem ter aarde. En hij wierp hem ter aarde, en hij werd een slang; en Mozes vluchtte ervoor.

Toen zei de HEERE tot Mozes: Steek uw hand uit en grijp hem bij zijn staart! Toen strekte hij zijn hand uit en vatte hem en hij werd tot een staf in zijn hand.

Opdat zij geloven, dat de HEERE, de God van hun vaderen, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob, aan u verschenen is.

En de HEERE zei verder tot hem: Steek nu uw hand in uw boezem. En hij stak zijn hand in zijn boezem; en toen hij hem eruit trok, zie, zijn hand was melaats, sneeuwwit.

En Hij zei: Steek uw hand weer in uw boezem. En hij stak zijn hand weer in zijn boezem; daarna trok hij hem uit zijn boezem, en zie, hij was weer als zijn ander vlees.

En het zal geschieden, als zij u niet geloven, noch naar de stem van het eerste teken horen, dan zullen zij de stem van het laatste teken geloven.

Let u op de twee tekenen, en de . . . elk teken een stem had. Laat mij het 8ste vers opnieuw lezen:

En het zal geschieden, als zij u niet geloven, noch naar de stem van het eerste teken horen, dan zullen zij de stem van het laatste teken geloven.

En het zal geschieden, zo zij ook deze twee tekenen niet geloven, noch naar uw stem horen, zo neem van de wateren der rivier, en giet ze op het droge, en het water dat gij uit de rivier zult nemen, zal bloed worden op het droge.

²⁴ En nu, in Johannes, het 1ste hoofdstuk, en het 6de vers, lezen we deze vers, of dit vers. Johannes, het 1ste hoofdstuk en het 6de vers. En . . .

Er was een mens door God gezonden, wiens naam was Johannes.

. . . een mens van God gezonden, wiens naam was Johannes.

²⁵ En in Ezechiël 24:24, ik wil dit Schriftgedeelte erin plaatsen, het verbindend, van het Oude Testament, tot de profeten, tot het Nieuwe Testament; zodat u begrijpt dat het helemaal doorloopt, van Exodus, het begin tot het einde.

Alzo zal Ezechiël u tot een wonderteken zijn; naar alles wat hij gedaan heeft, zult gij doen; als dit komt, dan zult gij weten dat Ik de Heere God ben.

Nu, laten wij een ogenblik onze hoofden buigen als wij Hem nu eerbiedig naderen, door gebed.

²⁶ Vader God, wij komen in de Naam van de God van Abraham, Izak en van Jakob: Jezus Christus, de Rechtvaardige. Wij komen, wetend dat Hij ons zal horen, omdat wij niet komen als iemand die net het gebouw is binnengekomen, maar wij komen met vrijmoedigheid, met geloof, gelovend dat Hij zal doen wat Hij beloofd heeft. Wij vragen dus vandaag, Heer, dat Gij ieder van ons wilt nemen die aanwezig is, vanaf de kansel tot helemaal achterin het gebouw, door alle ruimtes heen, en open elk hart, en besnijdt ons horen, opdat vanmorgen het Woord van de Levende God van de Hemel zou mogen komen en in onze harten uitgestort worden, opdat wij zouden mogen geloven, als wij het Woord des Heren horen, zoals ons in onze oren is voorgelezen deze morgen. En wij danken U voor Uw Woord. Uw Woord is de Waarheid.

27 En nu, als wij de boze uren zien naderen, heel de wraak van God opgebouwd in de hemelen. En bijna elk moment dat er iets zou kunnen gebeuren met dit land dat U verlaten heeft, dat er één grote explosie zou kunnen zijn die het land volledig van de wereldkaart zou wegnemen, met bedreigingen erachter, van een goddeloos land, dat dat graag wil doen. En wetend dat, in plaats van meer tot God te naderen, men er verder van weg schijnt te gaan. Wetend dat het Boek van de Openbaring en heel de Schrift door deze dag heeft voerspeld, laten wij dan gewaarschuwd zijn, Heer, en geen luiaard zijn en er als het ware slaperig bij liggen. Mogen we opstaan en ons wakker schudden.

28 Mogen we vandaag begrip hebben zoals we nog nooit tevoren gehad hebben. Mogen onze harten zo in vuur zijn, na deze dag, dat er een aangestoken vuur in onze zielen zal zijn dat door dit land zal voortwoeden, Heer, en een levend getuigenis waar we ook zijn.

29 Zegen de zieken en aangevochten, degenen die een nood hebben, zowel in ons midden als buiten ons midden, Uw volk, overal.

30 Zegen Uw Woord, Heer. Heilig Uw dienstknecht, en Uw dienstknechten die luisteren, zodat we samen tot een beter besef gebracht mogen worden van Zijn verschijning dan ooit tevoren in het leven. Niet alleen bid ik voor degenen die tegenwoordig zijn, maar voor degenen die de band zullen horen, over de hele wereld, opdat zij binnengebracht mogen worden in de Gemeente van de Levende God. Want we beseffen dat er slechts één manier is waarop we lid kunnen worden van deze Gemeente, dat is door een geboorte uit de Geest, dan worden we gedoopt door één Geest in één Lichaam. Ik bid, God, voor een ieder van hen, over de hele wereld, dat Gij glorie voor Uzelf zult krijgen. En mogen wij onze zielen zo toebereiden, dat wij met één kreet rondom de wereld zouden kunnen schreeuwen: "Ja, kom, Heer Jezus." Wij bidden dit in Jezus Christus' Naam. Amen.

31 *Een waar teken dat over het hoofd wordt gezien.* De mens heeft naar tekenen gezocht, helemaal vanaf Farao tot vandaag.

En Jezus vertelde ons over een—een tijd dat er tekenzoekers zouden zijn, en zei, "dat een boos en overspelig geslacht naar tekenen zou zoeken. En toch, dat zij een teken zouden ontvangen." En dat geslacht zou een teken ontvangen van de opstanding; het zou een zwak, boos en overspelig geslacht zijn, dat een teken van de opstanding zou worden gegeven.

32 Maar volgens dit Schriftgedeelte dat voor ons ligt, uit Ezechiël, het 24ste hoofdstuk en het 24ste vers, werd deze profeet tot een teken gemaakt. En dat is het teken waarover ik wens te spreken.

33 Deze man werd tot een teken gemaakt voor Israël. En heel de Schrift door heeft God Zijn profeten als tekenen gebruikt. En ze

werden altijd over het hoofd gezien. Ze leken nooit dat teken te vatten. Ze kijken altijd uit naar een teken van emotie.

Zelfs de Farizeeërs uit de dagen van Jezus zeiden: “Toon ons een teken uit de Hemel.”

³⁴ Maar Jezus wees hen erop dat zij een teken zouden krijgen. “Jullie hebben al een teken gekregen.” Zei: “Jullie kunnen de lucht onderscheiden. Jullie kunnen naar dat teken kijken. Jullie zeggen: ‘Als het rood is, dreigend, zal het morgen slecht weer zijn.’”

³⁵ Als ze naar een teken zouden hebben gekeken, zouden ze naar Hem hebben gekeken, en geweten hebben dat Hij Gods teken voor hen was; omdat hun profetieën betreffende Hem voor hun ogen vervuld werden. Maar ze keken nog steeds uit naar een teken.

³⁶ Hoe vreemd is het dat mensen dat zullen doen, die naar een teken zullen uitkijken terwijl een teken bij hen is, precies onder hen. Nu, Israël was in die toestand geraakt.

³⁷ En soms is de kwellung die dit teken moet ondergaan verbazingwekkend; de kwellung die Jezus onderging, om het teken Gods te bewijzen, dat Hij de Messias was.

³⁸ We ontdekken hier dat deze jonge profet, Ezechiël genaamd, heel de tijd voortdurend een teken werd. Hoe hij zich kwelde! Op één plaats zien we hier dat hij op zijn linkerzijde lag gedurende driehonderdnegentig dagen. God zei hem wat bonen te nemen, en wat linzen, het allemaal samen te doen, het te koken, en het aan zijn zijde te leggen. En op een tegel te gaan liggen, en op zijn linkerzijde te liggen, alleen; zonder om te draaien, gedurende driehonderdnegentig dagen. Denk er eens aan. En zei dan: “Draai u om op uw rechterzijde en lig daar veertig dagen opnieuw.”

³⁹ En Hij zei hier: “Wat u ziet, Ezechiël,” zei, “omdat u de ongerechtigheid van de mensen draagt, voor elke dag zal Ik hen een jaar rekenen.” Dat elke dag dat hij daar lag een jaar betekende dat ze in gevangenschap zouden zijn, en dat hun ongerechtigheden door God gedacht zouden worden en God hun gebeden niet meer zou horen.

⁴⁰ Maar de kwellung die deze man moest ondergaan, waarom zou dat nodig zijn? Velen hebben zich afgevraagd waarom het nodig zou zijn dat een man zoiets moest doen. Het is omdat mensen het Woord niet willen lezen, en ze niet willen bidden. Dus, God is soeverein en Hij zendt Zijn profeten om een teken te zijn. De mensen willen niet lezen. Ze geven er niet om te lezen. En ze willen niet bidden omdat ze te . . . andere dingen te doen hebben. Ze kunnen geen tijd nemen om te bidden. En de Bijbel is saai voor hen. Het heeft niet genoeg actie voor deze moderne dagen, of welke dag ook.

⁴¹ Weet u, ik geloof dat het Paulus was die zei: “Gij zijt brieven van God, gelezen door alle mensen.” God gebruikt mensen als tekenen, om Zijn tekenen te tonen. En vele keren wordt dat teken, en elke keer, meestal, tenzij het bij de uitverkorenen is, wordt dat teken over het hoofd gezien, en bekritiseerd, bespot, uitgeworpen.

⁴² En beschouwd als, zelfs in het Oude Testament, in de dagen van de profeten, werden ze beschouwd als geestelijk gestoorde mensen. Men dacht dat die profeten psychische neuroten waren, dat ze, er iets verkeerd was met hun verstand. Men zag hen uit de woestijn komen—en tekenen doen, en vervolgens weer naar de woestijn terugkeren. En men lachte hen uit, omdat ze de Schrift niet kenden.

⁴³ Jezus vertelde de Farizeeën eens, betreffende de opstanding. Ze zeiden: “We hadden een . . . De wet zegt dat als een broeder sterft en een vrouw achterlaat, zonder—zonder kinderen van hem, dat zijn broeder die vrouw moet nemen om kinderen te verwekken voor zijn, de dode.” En zeiden: “We hadden er een die zeven broers had. En de eerste nam een vrouw, en hij stierf, zonder nageslacht achter te laten. Toen nam zijn broer haar, en toen stierf hij; en zo door tot de zevende toe. En tenslotte stierf de vrouw.” Zeiden: “In de opstanding dan,” zeiden, “wiens vrouw zal zij nu zijn, van deze zeven?”

⁴⁴ O, ik hou van dat Woord! Jezus zei: “Gij dwaalt altijd, de Schriften niet wetende, noch de kracht Gods.” O, hoe Hij dat vandaag zou uitbazuinen als Hij hier stond! “Gij dwaalt altijd, de Schriften niet wetende, noch de kracht Gods.” De kracht Gods is verbonden aan de Schrift. “Gij dwaalt zeer.”

Toen ging Hij door om te zeggen: “In de opstanding trouwen ze niet, noch worden ten huwelijk gegeven, maar ze zijn als Engelen.” Hij zei nu niet dat ze Engelen zouden zijn, maar ze zouden zijn als Engelen, de geslachtsklieren zouden uit hen zijn. Ze huwen niet, noch worden ten huwelijk gegeven.

⁴⁵ We leven in de dag van moraliteit . . . of mortaliteit, de dagen van het sterfelijk koninkrijk. Maar er komt een dag wanneer er een onsterfelijk Koninkrijk komt, en dat onsterfelijk Koninkrijk is waar de verlost en zullen leven. Degenen die verlost zijn, en hebben . . . Het leven dat dit lichaam verlaat om terug te keren naar de God Die het gaf, zal op een dag opnieuw van de Boom des Levens terugkeren, om voor altijd te heersen.

⁴⁶ Hoe deze jonge man, jonge profeet, zich offerde en zijn gehele leven gaf om voor zijn volk een teken te zijn, van de straf die zij zouden ontvangen, omdat ze, wat wij zouden noemen, “onverschillig” waren. Ze wilden niets met God te maken hebben. Ze geloofden die profeten niet, en ze lachten hen gewoon uit. En, maar, overigens, hoe graag ze het ook niet wilden geloven, zorgde God ervoor dat ze het toch kregen.

47 Izebel wilde niet toegeven dat Achab haar voorganger was, maar hij was het toch. God zag erop toe dat ze het teken hoe dan ook kreeg.

Zo is het met dit land vandaag de dag. De rechtvaardige en eerlijke God, door Zijn Woord, zou niet iets, dat op het punt staat te gebeuren, toestaan zonder ergens een teken te hebben. Hij heeft het altijd gehad. Nu, we moeten ernaar uitkijken. En ik ben er zeker van dat mensen die een goed begrip hebben van de Schrift weten hoe ze moeten kijken.

48 Noach was in zijn dag een teken voor de mensen van het komend oordeel. Noach werd in zijn dag als een fanatiekeling beschouwd. Hij was een profeet. Hij werd beschouwd als een die niet goed bij zijn hoofd was. En de man hamerde erop los, jaar na jaar, een ark bouwend, terwijl er zelfs geen water op aarde was, behalve wat er uit de bronnen kwam. En hij voorzegde iets wat belachelijk was voor het vleselijk verstand. Hij zei: "Er zal water uit de lucht komen."

49 Ongetwijfeld zouden velen tot hem zeggen: "Laat me zien waar het is." De wetenschap zou zeggen: "Ik kan bewijzen dat er daarboven geen water is."

Maar toch, als God hem zei dat het uit de lucht zou komen, zal God erop toezien dat Zijn Woord wordt vervuld.

50 En terwijl er nog geen water in zicht was, omdat er nog nooit een wolk aan de hemel was geweest, het nooit één druppel had geregend, er was niet zoiets als regen, toch bereidde Noach heel de tijd een ark toe voor de regen. Het was een levend bewijs dat deze profeet geloofde waarover hij sprak, want hij maakte er zich voor klaar.

51 En elk persoon die echt gelooft waarover u spreekt, u maakt er zich voor klaar.

52 Mag ik hier eventjes stoppen. "Bij de dag van Noach," zoals Jezus zei, "zo zal het zijn in de komst van de Zoon des mensen." Als de kerken vandaag geloven waarover ze spreken, zouden ze in praktijk brengen wat ze zeggen.

53 Hoe kunnen we grote monumentale gebouwen bouwen en miljoenen dollars in gebouwen en grote verspreiding van organisaties en dergelijke dingen en dan prediken dat Christus ieder ogenblik zou kunnen komen? Hoe kunnen we onze samenkomsten blijven bekijken en ze af zien scheiden van de kracht Gods en werelds worden en dat in de kerk brengen en het samen vermengen, en wij staan het toe? Omwille van populariteit, en wegens de mening van het volk en denominatieverschillen, proberen om harder te groeien dan de andere organisatie; hoe zouden we in praktijk kunnen brengen wat we prediken? En de wereld ziet dat. Dat weten ze. Dus is Godsdienst iets geworden zoals het louter en alleen behoren tot een orde, of tot een genootschap behoren of zoiets. Religie . . .

⁵⁴ De redding van Christus is geen vereniging. Het is niet het toetreden tot iets. Het is een levende ervaring.

⁵⁵ Nu, Noach bracht voort waar hij over sprak. Hij zei: “Er komt een oordeelsvloed over dit onrechtvaardig geslacht. En God zal uit de hemel regen doen gieten, en Hij zal de hele aarde doen overstromen.” En niet alleen deed hij dát, maar hij maakte een ontsnappingsweg, en verzocht de mensen om ernaar toe te komen. Maar ze wilden niet naar hem luisteren.

⁵⁶ Maar Noach was als profeet een teken voor die generatie, een teken dat gelasterd werd, een man waarvan gedacht werd dat hij krankzinnig was; en bereidde iets voor, wat—waar nergens bewijs was, of ooit geweest was, dat het ooit van enig nut zou zijn.

Maar dat is de manier waarop de mensen vandaag lijken te denken. Ze kunnen aan een atoombunker denken. Welk nut heeft een atoombunker voor u wanneer er zelfs geen boom of rots op aarde overblijft?

⁵⁷ Wij hebben een atoombunker, de Christen heeft er een. Zoals ik enkele zondagen geleden zei, of ergens onderweg dacht: “Het is geen fall-out schuilplaats. Het is een fall-in schuilplaats, waar wij erin vallen, onbesuisd, met heel ons hart, en heel onze ziel en heel ons verstand, in Christus, Gods Ark van veiligheid.”

⁵⁸ Maar Noach, een neuroticus, aldus beschouwd in die dag, door de dwaasheid der prediking, en volvoerde een teken voor de mensen, hun een waarschuwing gevend, heeft hij de wereld veroordeeld, de wereld veroordeeld. “Heeft de wereld veroordeeld, door een ark te bouwen,” toen er geen water voor was om op te drijven. “Hij heeft de wereld veroordeeld,” zei de Bijbel, Hebreëen het 11de hoofdstuk. “Hij heeft de wereld veroordeeld en redde zijn eigen huis, door zich voor te bereiden,” en een teken voor God te zijn, van de komende oordelen van die dag. Wat een glorierijke zaak!

⁵⁹ Jaren later kwam er een ander teken. Dat was Mozes, een profeet. Dat was Gods teken voor Israël. Ze waren vierhonderd jaar in slavernij geweest. En God bereidde hen een teken, vlak voor de bevrijding. En hij was een teken van bevrijding voor Israël, en een teken van oordeel voor Egypte.

⁶⁰ Noach was een teken van bevrijding voor zijn volk, en een teken van oordeel voor de verloren wereld, de ongelovige. Dezelfde wateren die de wereld verstikten en de wereld verdrongen was de enige middel om Noach te redden. Het enige dat hem zou kunnen redden was het oordeel.

Het enige dat de Gemeente vandaag zal redden, is het oordeel, God Die het oordeel bij het schietlood legt.

Maar Noach predikte hoe dan ook. Hij werd een teken.

⁶¹ En Israël nu, na vierhonderd jaar, zij begonnen het uit te roepen om bevrijding. En God openbaart Zich nooit en toont Zich nooit, tot Zijn volk gereed is om te ontvangen wat Hij toont.

⁶² Nu, o, wat er daar gezegd zou kunnen worden! Als het . . . Hoe God dit land naakt heeft gelaten. Zij weten wel beter. De kranten hebben het overal rondom gepubliceerd. Tekenen van Zijn Komst zijn voortgebracht. En ze gaan voortdurend door alsof ze het ontkennen. Ze hebben geen enkel excuus. We zijn in het einde.

⁶³ God zendt alleen Zijn profeten wanneer de mensen een profeet willen. God zendt Zijn teken wanneer de mensen klaar zijn voor een teken. Maar, de zaak is, dat de mensen, zelden . . . Ze komen tot een plaats dat ze emotie willen, of ze willen een: “Toon ons een teken uit de Hemel.” Maar wanneer God een teken zendt, dan willen ze het niet zien. “Het is dus verborgen voor de ogen van de wijzen en verstandigen, om geopenbaard te worden aan kinderen die zullen leren.” Ze zien het over het hoofd, het teken.

⁶⁴ Hoe Israël had moeten weten, toen dat schone kind werd geboren, toen ze daar opkeken en door de—de tijd der jaren zagen waarin ze leefden: “Uw volk zal een vreemdeling zijn gedurende vierhonderd jaar in een vreemd land, maar dan zal Ik hen uitleiden.” Ze hadden moeten weten dat de tijd nabij was, en toen ze zagen dat dat schone kind geboren werd. Dat zelfs de moeder en vader, Amram en Jochebed, niet bevreesd waren voor de bevelen van de koning, en ze zetten hem daar in de rivier waar de krokodillen waren; niet een ervan kon hem bijten. Ze zagen dat er een teken was, maar ze negeerden het. Ze waren er niet klaar voor.

God bracht hem er en zette hem precies in Farao's paleis, en liet Farao hem grootbrengen, en hem al de opleiding geven die hij maar kon krijgen, om te tonen (God) hoe Hij dingen doet, en bracht hem vervolgens naar een uithoek van de woestijn om hem alles erover te laten vergeten.

⁶⁵ Farao was hem toen aan het trainen. God trainde hem. Farao had veertig jaar om hem te trainen, daarna nam God veertig jaar om hem te trainen, liet hem alles erover vergeten. De opleiding van de mens; en Gods opleiding.

Farao leidde een zoon op als leider, een diplomaat, als een strijder, een vechter, als een nieuwe aankomende Farao die Egypte in zijn hoge positie zou houden, alle andere naties eronder houdend en hen schatting aan Farao laten betalen. Maar God nam hem mee achter in de woestijn, haalde dat alles uit hem. En toonde hem in vijf minuten tijd, door een brandende struik, dat Hij de Levende God was. En nam al de vrees uit hem weg; maakte hem klaar. Hij was een teken.

⁶⁶ God wil dat Zijn volk bidt. En toen van Israël zoveel gevergd werd, in zo'n toestand, dat ze niet meer verder konden gaan, hun tijd vervuld was, en hun lasten verder verzwaaard werden dan

wat ze dachten, toen begonnen ze te bidden. En toen de mensen begonnen te bidden, toen begon God te horen. Het was tijd dat Gods Woord vervuld zou worden.

67 En toen Amram en Jochebed dus zagen dat het tijd was dat het Woord vervuld moest worden, gingen ze in gebed tot God. En het is meestal dat degenen die bidden degene is die de last heeft, degene die iets krijgt. Het is degenen die bidden, die door God verordineerd zijn om dat te doen.

68 We waren vanmorgen aan de ontbijttafel aan het praten terwijl wij ons door wat toast enzovoort haastten om naar de gemeente te komen. Er werd iets gezegd over een zekere man die, niet hier vandaan, die weer sigaretten was gaan roken nadat hij genezen was van kanker. Ik zei: "Wat jammer."

69 Dus, toen liet iemand zich erover uit en zei: "Dat is het allerverschrikkelijkste om vanaf te komen van wat er is, sigaretten roken."

70 Ik zei: "Dat weet ik. Omdat het een duivel is." En ik zei: "Het is—het is een duivel." En ik zei: "En u kunt er niet mee stoppen, tenzij Gods kracht op u is."

Ik weet het van twee mannen in mijn vroeger leven; beiden wilden mannen Gods zijn.

Een van hen, zodra ik hem tot Christus had geleid, begon hij een sigaret aan te steken. Hij rookte vijf of zes pakjes per dag, stak gewoon de een met de ander aan, de hele dag lang. En hij probeerde weer een sigaret op te steken, en iets weerhield het hem te doen. Hij liep naar de kachel, niet wetend dat de Schrift die dingen veroordeelt, en opende de kachel en schoof het pakje in de kachel. En daarmee was het gedaan.

71 Van een andere man, die een Christen wilde worden, en hij deed z'n best. Hij riep het uit tot de Heer. Hij stopte er twee of drie weken mee. En toen hij tot zichzelf kwam, in die toestand, raakte hij buiten zinnen. En hij kwam tot zichzelf en vond zichzelf in de achtertuin op een stuk metaal te beuken, buiten zinnen. Liep snel het huis binnen en greep zijn sigaretten en rookte een pakje voor hij het huis die avond verliet, gewoon de een na de ander. Ziet u?

72 De ene was geroepen. "Niemand kan tot Mij komen tenzij Mijn Vader hem trekt, en al wat de Vader Mij gegeven heeft, zal tot Mij komen." Wat betekende de waarschuwing? Het was Leven voor de ene. Hij zag het. U kunt het niet zien tenzij God het openbaart. "Het is verborgen voor de ogen van de wijzen en verstandigen, en geopenbaard aan kinderen die willen leren." Dat is juist.

73 Amram en Jochebed wisten dat het tijd was. Het uur was zeer nabij.

⁷⁴ En ik wil dit zeggen terwijl ik erover spreek. “Het is niet hij die wil of hij die loopt; het is God Die genade betoont.” Dat is juist. Het is God.

⁷⁵ Vandaag dus . . . O, laat dit diep inzinken! Als God u vandaag heeft geroepen, en u hebt zich afgescheiden van de dingen van de wereld, en de glorierijke kracht van God heeft u geheiligd van die dingen, zou u de gelukkigste persoon moeten zijn die er in de wereld is. Er waren miljoenen die het zouden als ze het konden, maar ze kunnen het niet. Het is niet voor hen om het te hebben. Dit is de dag wanneer de Gemeente wordt uitgeroepen, afgescheiden. Het is anders van wat het vroeger was. Ja.

⁷⁶ Wanneer mensen beginnen te bidden, toen Israël begon te bidden om een profeet, had God de profeet. God had de profeet heel de tijd, omdat God hen altijd een slag voor is. Hij had de man voorbereid, maar Hij wachtte op de mensen opdat die gingen bidden, dat de mensen het wilden.

⁷⁷ Hoe typisch zou ik kunnen zeggen dat dat vandaag de dag is! Wat we vandaag nodig hebben is geen opwekkingsprediker, het is niet nog een man voor een grote organisatie die al de groepen ertoe kan krijgen om zich samen te organiseren. Wat we vandaag nodig hebben is een profeet, van God gezonden, met een Boodschap die de wereld zal veroordelen. God heeft misschien de man, als de mensen er maar voor klaar zijn. U weet waarover ik spreek. Hij heeft hem wellicht ergens in de wereld, maar de mensen moeten het willen. God propt de dingen niet zomaar door uw keel. U moet het willen. “Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen vervuld worden.” Dat is juist.

⁷⁸ Nadat Mozes erkend was . . . Nadat het volk, liever gezegd, wist dat ze een leider nodig hadden, begonnen ze te bidden. Ze begonnen te bidden dat God hun een leider zou zenden, of iemand om hen uit te leiden. En Hij zond hun een man, een profeet. Dat was Zijn teken. Nu, als deze man geen profeet was, als hij zou zijn opgestaan en gezegd zou hebben: “Ik ben een militair genie,” had Israël het recht om die man niet te geloven. Omdat God in elke keer, zonder falen, een profeet zendt. Noem eenmaal in de Bijbel dat er ooit één falen was. Het is altijd een profeet die Hij zendt met **ZO SPREEKT DE HEER**.

⁷⁹ Zelfs David, het grootste militair genie dat Israël ooit had, en toch was David een profeet. Zeker was hij dat. Hij was de profeet David.

⁸⁰ Hij wachtte tot de mensen een verlangen in hun hart hadden om deze profeet te horen die Hij ging zenden.

Natuurlijk was er een stel die wel zeiden dat ze het hadden, maar die het niet hadden. Later bleek dat ze het verkeerd hadden. Ze waren allemaal gewoon opgewerkt door emotie. En de Bijbel zei “dat een gemengde menigte met hen meesting.” Wat

veroorzaakte het? Bracht problemen in de woestijn. En elke keer dat het buitengewone gedaan wordt. O, ik wou dat ik dit hier diep kon laten inzinken. Elke keer dat God iets zendt, is er een ruwe, vleselijke nabootsing die ermee gepaard gaat. Elke keer, altijd iets om er schijn geloof van te maken; dat slaat gewoon goed aan bij de mensen.

Maar een ware profeet van God blijft bij ZO SPREEKT DE HEER. Hij zal nooit bij de Schrift vandaan gaan, als hij van God gezonden is.

⁸¹ Mozes bleef precies bij de Schrift. God zei: “Ik zal hen uitleiden.” Hij zei tot Mozes: “Ik heb u gezonden om het werk te doen.” Mozes had een ervaring. Hij had God ontmoet. Hij had het Woord des Heren.

⁸² De reden dat God profeten zendt is omdat ze het Woord des Heren hebben. Het Woord des Heren komt tot de profeten. En als hij het Woord des Heren niet heeft, dan is hij geen profeet.

⁸³ Er zijn veel vleselijke nabootsingen die proberen te zeggen dat ze profeten zijn, door alle tijdperken heen, maar ze raken altijd bij het Woord des Heren vandaan. Maar een waar profeet blijft precies bij het Woord. Nu, vergeet dat citaat niet. Een waar profeet blijft bij ZO SPREEKT DE HEER.

⁸⁴ Jezus waarschuwde ons wat er in de laatste dagen zou gebeuren. Maar een—een ware dienstknecht, de ware profeet, faalt nooit om precies bij ZO SPREEKT DE HEER te blijven.

⁸⁵ Mozes bleef bij de Heer. Hij was een teken. Hij was een teken voor Israël dat hun dag van bevrijding nabij was, en hij was een teken voor Egypte dat de dag van hun einde nabij was. Omdat ze daar later in de Rode Zee verdronken, het hele leger van Farao. Ze waren aan het einde van hun militaire macht, en een profeet was een teken van een nationaal einde.

⁸⁶ Denk eraan, hoe groot God is, en in welke eenvoud Hij werkt. Als de ongeleerden het kunnen begrijpen, moeten de geleerden het zeker kunnen. Amen. Als de slaven in de lijmpotten van Egypte konden begrijpen dat dit een profeet van God was, en het uur nabij was, hoeveel te meer behoorde het paleis van Farao het te weten. Maar dat is het soort dat het niet weet. Dat is het soort dat het altijd mist. Toen dat . . .

⁸⁷ Mozes stond door die vensters te kijken, naar die kinderen Israëls die voorbijgingen. Voor Israël . . . Voor Farao waren ze slaven en honden. Voor Mozes waren ze de uitverkorenen van God. De Bijbel zegt dat “Mozes koos,” zijn eigen keuze deed, “om de smaad van Christus te lijden, het groter rijkdom achtend dan de genoegens van zonde, want hij had vergelding op de beloning.” Mozes wist dat zij geen moddersmeeders waren; zij waren een volk met een belofte.

⁸⁸ Hijzelf wist wie hij was. Hij kon het hun niet vertellen. Zij moesten het zelf herkennen. Hij wist zelf wat zijn werk was wat hij moest doen. Hij wist dat God hem had doen opstaan voor dit doel, maar hij kon het hun niet zeggen. En zolang ze er blind voor waren, openbaarde hij zich nooit openlijk, tot ze het herkenden. Toen zagen ze dat teken, en wisten ze het.

⁸⁹ Hij zei: “Ik zal Israëel een teken geven. Neem deze staf; verander hem in een slang. Luisteren ze daar niet naar, steek dan uw hand in uw boezem, trek hem eruit, genees uzelf van melaatsheid, dan zullen ze het geloven. En als ze dan niet willen horen, neem wateren daar uit de Nijl, giet het uit op het droge en al de wateren zullen bloed worden.” Dat was een nationaal teken. De mensen zullen het geloven. Wanneer, diegenen die gereed zijn om het te ontvangen, zullen het geloven wanneer ze het teken van God zien bewegen, maar de natie moet iets anders hebben. Hij gaf het dus allemaal een teken.

⁹⁰ God gebruikte een man, een nederige man, een profeet, om een teken te zijn van het einde van die nationale toestand daar. God, zend ons er nog een. Doe ons weer een opstaan. Als het volk van God voor zoiets zou gaan bidden, zou Hij hem doen opstaan. Het is het volk dat die last moet krijgen. Ze moeten wakker worden. Ze moeten zich realiseren. Ze moeten weten in welke dag we leven en wat de situatie rondom ons is voor ze ooit wakker worden.

U gaat gewoon door te leven zoals u altijd heeft gedaan. “Ik moet volgend jaar een nieuw huis bouwen. Ik moet een betere wagen hebben dan die van de Jones. Ik moet *dit* doen.” O, *hier* zoveel van! Wanneer u zich realiseert, ongeacht . . . Dat is in orde. Maar u moet beseffen, broeder, dat al dit spul zal vergaan.

Jezus zei: “Vrees hem niet die het lichaam kan doden,” Ruslands atoombom. Vrees hem niet die dit lichaam binnen enkele minuten in vulkanisch as kan veranderen, “maar vrees Hem die dit lichaam op die wijze kan veranderen en de ziel in de hel kan werpen.” Dat is het.

⁹¹ Zoals ik met een dokter sprak, in het ziekenhuis, toen mijn moeder daar was, hij sprak erover hoe geweldig de wetenschap was om aan verschillende delen van het lichaam te werken en er medicijn in te doen, en te zien waarom het een bepaalde kiem zou doden en de kiem van leven redden. Ik zei: “Dat is wonderbaar. Dat is gewoon prima.” Ik luisterde een poosje naar hem. Maar zei ik: “Dokter, dat is goed. Ik waardeer dat. Dat is zo fijn. Ik—ik ben God er zeker dankbaar voor. Maar kijk, u besteedt heel uw leven aan het proberen iets te vinden voor een schepsel. Maar waarom niet wat tijd besteden aan het denken over Wie het schiep; Wie maakte het, Wie is er de ontwerper van? God is er de Ontwerper van.”

Hoeveel groter is de Schepper dan de schepping die Hij gemaakt heeft! Waarom leggen we zoveel nadruk op de schepping terwijl we niet nadenken over de Schepper, Die de hemelen en de aarde maakte, en het lichaam en het leven maakte? Hij kan het vernietigen wanneer Hij het ook maar wil, omdat het het Zijne is.

⁹² Dit wordt een heel wonderbaar iets, om te werken aan het menselijk lichaam. Dat waarderen we. Ze kunnen een oog van de ene mens op een andere overzetten; nemen die piepkleine draden, en halen een oog uit de oogholte van een mens en plaatsen het over in de oogholte van een ander mens, en die mens kan uit dat oog zien. Dat is een wonderbare zaak.

⁹³ Het was vroeger zo dat als een moeder, wanneer de baby geboren moest worden en de—de baby niet geboren kon worden, dat ze—zij aldus gemaakt was, dat de baby niet geboren kon worden: de moeder en baby stierven beiden. Dat was zo. Maar u hoorde er zelden over, het was anders, misschien wel nooit. Maar vandaag kunnen ze die moeder nemen nadat ze al in de toestand is om de baby te krijgen, en als de . . . wanneer de moeder zelfs tot bijna in—in de tijd van de geboorte is, kan . . . kunnen ze die moeder naar een kamer brengen en haar wat verdovingsmiddel geven en dat kind verwijderen, het een gewone geboorte laten hebben en de baby nemen. Dat waarderen we.

⁹⁴ Vertel me van één systeem. Dicht hier ergens een klep af op dit waterleidingsstelsel in de stad en let op wat er gebeurt bij de hoofdklep. Hij zou er afgeblazen worden.

Maar wij kunnen een been afzetten, een arm amputeren, en door het wonder van God zal Hij dat bloed via een andere weg in een seconde tijd omleggen en het via een andere weg laten stromen. Het leven van de persoon is gered. Wie kan dat doen? Vertel het mij.

⁹⁵ Snijd de slagader af, snijd de hoofdleiding hier ergens af in het waterleidingnet, wanneer het gepompt wordt, via een klep. Wat zal het veroorzaken? Probeer het eens en kijk wat er gebeurt. Er is geen andere manier om eromheen te stromen. Het moet terug, de klep doet barsten.

Als God geen weg maakte voor dit bloed om zich ogenblikkelijk om te leggen, één stroom terug naar het hart en u zou dood zijn. Telkens wanneer u uw vinger geprikt had, was het ogenblikkelijk de dood. Telkens wanneer u zich ergens gesneden had, dat een ader opensprong, of zoiets, het zou ogenblikkelijk de dood betekenen. Zich uw vinger afgesneden had, dan zou u dood zijn. Dat is alles. Het zou gelijk weer terug in uw hart stromen. Het zou u doden. Maar God . . .

⁹⁶ Nu denken we dat het geweldig is. Wij denken dat dat geweldig is. En we waarderen hoe de wetenschap, ze die aders kunnen afbinden en voorkomen dat ze bloeden. Dat is allemaal

prima. Maar Wie was Degene Die dat ontworpen heeft? Ziet u? We kijken overal naar de schepping en vergeten de Schepper ervan. Ziet u? We kijken naar de natuurlijke dingen en vergeten alle—het geestelijke. Dat is wat we doen.

⁹⁷ Nu, Gods profeten, zij zijn . . . ze hebben Zijn Woord. Dat is de reden dat de mensen hen geloven.

Dat is de reden dat God tot Mozes zei, Hij zei daar in Genesis, vaak, in Exodus, steeds de hele tijd: “Als er iemand onder u komt die geestelijk is of profeet . . .” “Nu, hoe zullen wij deze dingen weten?” Hij zei: “Wanneer hij iets zegt en het gebeurt, nog wat zegt, en het gebeurt, geloof het dan.” Ziet u? Dat is een teken.

⁹⁸ Hij geeft dus Zijn Woord, niet aan leiders, niet aan dictators, maar aan profeten. Chroesjtsjov is geen teken voor de wereld. Zeker niet. Hitler was geen teken voor de wereld. Maar ergens, in een plaats, heeft God een nederige profeet die wacht op het uur. Hij is het teken. Hij is het teken dat de wereld zal veroordelen en de Gemeente zal redden. De profeet!

⁹⁹ Elia was een teken in zijn dag, de profeet Elia. Voor de . . .

Hij was een pro- . . . hij was een teken van Gods Woord, oordeel voor Egypte en bevrijding voor Israëel, als ze hem wilden geloven.

¹⁰⁰ In die zondige dag van Elia, toen heel Israëel van God was afgeweken, ze weer in zonde waren gegaan. Ze hadden het bevel vergeten. Ze hadden vergeten dat ze door God waren uitgeleid en dat de grote Jehova de Rode Zee had geopend en hen uit Egypte uitbracht, en dat er een groot profeet als Mozes onder hen was. Ze hadden het vergeten.

Wij vergeten het. U Methodisten vergeten John Wesley. U Lutheranen vergeten Maarten Luther. U Baptisten vergeten John Smith. Velen van ons vergeten Charles Finney, de grootste van hen allen.

¹⁰¹ Er wordt gezegd dat 97 procent van Finney's bekeerlingen het volhielden. Van die van Moody viel 75 procent af in een jaar. En van Wesley's, de heiligheidsgroep, die viel constant weg. Maar Finney had 97 procent. Een wat kleine, broodmagere, kaalhoofdige kerel ging naar de kansel toe en keek zo over het gehoor en de mensen zouden flauwvallen, omdat hij op een dag in de bossen bleef tot de Heilige Geest houvast op hem kreeg. Ja. Hij was een teken van het eindigen, ongeveer tweehonderd jaar geleden, van die grote opwekking die Wesley en zij hadden gehad, en oordeel op komst.

¹⁰² Hij was een teken, die zondige generatie. En hoe Elia daar kon staan, stoutmoedig en streng, alleen, niemand bij hem, maar hij was Gods teken.

De rest van de geestelijkheid ging allemaal met Achab mee, op de moderne manier. Ze waren modern geworden, in die

generatie. Maar hoe oude Achab, of de oude Achab en heel zijn grote vooruitgang, en het bracht heel de kerk in Katholici- . . . , of niet Catholicisme, maar ongeveer hetzelfde, in afgoderij. Had hen tot een plaats gebracht waar ze slap waren. Sommigen konden op *deze* wijze aanbidden, en gewoon vrijheid: “U kunt alles doen wat u maar wilt.” En geraakte in dat soort toestand.

¹⁰³ En hoe dat Elia daar stond, stoutmoedig, met ZO SPREEKT DE HEER. O God, geef ons dergelijke mannen. Hij was niet bang om Izebel te vertellen over haar toestand. Hij was niet bang voor Achab. Hij was niet bang dat hij zich vergiste. Hij stond er met stoutmoedigheid en ging naar Achab toe en zei: “Zelfs geen dauw zal vallen tenzij ik erom roep.” Amen.

¹⁰⁴ Wat was hij? Een teken tot die zondige generatie. Zag Israëel het? Neen. Ze lachten hem uit, staken de gek met hem.

Hij voorspelde dat er een droogte zou komen, dat er—dat er moeite zou komen, honger, voedselgebrek. En hij profeteerde stoutmoedig, en stond alleen, met ZO SPREEKT DE HEER. Hij zei: “Heer, ze hebben al de waren gedood. Ze hebben hen allen afgemaakt. Ik ben de enige die overgebleven is die bij Uw Woord blijft.” Waar ging het probleem over? Het Woord van God. Elia wilde bij het Woord blijven. Hij was een echte profeet.

¹⁰⁵ De andere profeten hadden gezegd: “Och, nou ja, het maakt niet veel verschil. Jehova geeft er niet om, weet u.”

Jehova geeft er wel om. Het moet Zijn Woord zijn. En Elia stond stoutmoedig op dat Woord met ZO SPREEKT DE HEER. God deelde hem op een dag een klein geheim mee. Hij zei: “Ik heb hier zeventuizend, Elia, waarvoor u getuige bent. Ze hebben niet genoeg moed om het beweren. Ze verbergen zich in de bossen. Maar in hun hart zijn ze Mijn dienstknechten. Ze hebben hun knieën niet voor Baäls gebogen. Ze zijn bang om het te doen. Maar ik geef u een teken, en u bent een teken. Sta daar buiten pal en sta op Mijn Woord. Ik zal voor u zorgen. Geef hun een teken.” Halléluja!

God, zend ons zoiets, iemand die een teken van Gods Woord zal zijn. En elke belofte die God beloofde zal in die persoon bevestigd worden, omdat hij een teken is, een vergeten teken.

¹⁰⁶ O, ze dachten omdat Achab een groot koning was en al de naties hem vreesden, dat dit goed genoeg was. Maar Elia was een teken van het Woord. Dat is een waar profeet, een teken van het Woord. Dus terwijl hij het teken van het Woord was, geloofde men hem niet. Men kon hem niet gebruiken.

¹⁰⁷ Hij was een teken voor de weduwe, toen God hem wegzond van de berg Karmel, van de . . . naar de beek Krith. Zond hem daarheen, nadat hij door de raven gevoed werd, en de beek opgedroogd was. Hij ging naar het huis van deze weduwe. Wat een plaats voor een prediker om naartoe te gaan! Maar hij ging daarnaartoe omdat God hem zei te gaan.

Maar Hij ging daarheen, zei: “Ik heb haar bevolen u te voeden.”

¹⁰⁸ Ze had een teken moeten zijn. Hij had een teken moeten zijn. Toen ze daar was, nog genoeg meel had om één koek te maken voor haar en haar jongen om te eten. Genoeg kruik om . . . En genoeg olie in de kruik om wat bakvet van te maken, voor erbij. Ze zei: “Ik ben hier buiten om twee stokken op te rapen.”

¹⁰⁹ Op die vreselijke, hete, verschroeiende morgen, toen een oude, bebaard uitziende kerel, met grijs haar op zijn rug, daar liep, en zijn kale hoofd glinsterend, over het hek leunde, zei: “Breng mij een klein beetje water te drinken,” en zei, “breng mij bovendien een stukje meel van uw hand, een koek.”

¹¹⁰ Ze zei: “Ik heb niet genoeg meel. Ik ben hier nu buiten om twee takken op te rapen, om een kleine koek voor mijn zoon te maken. Ik heb net genoeg om er een voor hem en mij te maken. We zullen die eten en sterven.”

¹¹¹ Hij zei: “Vrees niet, want ZO SPREEKT DE HEER.” Dat is de man die wij nodig hebben. ’t Was geen: “Wel, het *kan* gebeuren, zuster. *Misschien* dat het gebeurt. Ik weet het niet.” Neen, neen. Elia was absoluut zeker. “ZO SPREEKT DE HEER. Dat vat zal niet leeg raken, noch zal die kruik opraken, tot de dag dat God regen op aarde zendt.” Amen. Daar hebt u het. Dat had voor haar een voldoende teken moeten zijn.

¹¹² Zij vertegenwoordigt de gemeente van vandaag. Nadat Elia een poosje bij haar bleef. . . Ze had een kleine jongen. Hij werd ziek. Zijn ziekte was zo erg tot er geen adem in hem overbleef. Hij stierf. Wat deed ze toen? De gemeente heeft die tekenen al gezien. Maar wat, zodra er een kleine ramp komt, wil ze gelijk de gemeente er de schuld van geven. Ze wilde Elia de schuld geven. Ze zei: “Gij man Gods, bent u nu hier gekomen om mij mijn zonden in herinnering te brengen, en het leven van mijn zoon te nemen.”

¹¹³ Elia nam de zoon op, ging de zolder in waar hij boven sliep, legde hem op z’n eigen bed, strekte zich erover uit en zei: “Here God!” Halleluja! “Zend de ziel van deze jongen terug.” En de baby werd wakker.

¹¹⁴ Hij bracht hem weer naar beneden. Die vrouw keek naar het kind en keek toen naar hem, toen wist ze dat daar iets was. Ze zei: “Hierdoor weet ik dat het Woord van God in uw mond is.” Amen. Hij was een teken voor die weduwe. Toen ze de kracht Gods zag, Die levend maakt of kan doden, haar dode kind tot leven opwekte, zei ze: “Hierdoor weet ik dat u een man van God bent.” Ze wist het.

De naties vandaag zouden erom lachen, zoals toen. Ze zouden het niet geloven. Maar die vrouw wist beter. Het was toen een teken, zoals hij een teken was om haar dode zoon terug tot leven te wekken. Die profeten zijn altijd tekenen van God.

115 Toen Elia dan een ontknoping opriep, zei: “Als God God is, dien Hem. Als Baäl god is, dien hem.”

Zou het vandaag geen geweldige dag voor Elia zijn? Als de politiek God is, dien dat. Wat hebben we in de politiek gekregen? Wat hebben we gedaan? We hebben niets dan een hoop corruptie. We hebben niets.

Behalve dat we elke, zowat elke vriend hebben verloren die we hadden, van de naties. We verloren hier vorige week weer twee of drie landen aan het communisme. We belasten de mensen en nemen hun geld en zenden het daarheen om die mensen te voeden die zich tot het communisme keren zodra ze opgebouwd zijn. Het is huichelarij. Dat is juist.

116 We beweren Christenen te zijn. Laten we dan als Christenen zijn, niet door ze voedsel te geven en dergelijke dingen. Dat heeft erg weinig, dat—dat. . . De gewone goedgehartige persoon doet dat. Dat is religie. Dat is geen redding.

Zoveel mensen halen religie en redding door elkaar. Religie is de weduwen en armen enzovoort te voeden. Dat is religie. Maar redding is de nieuwe Geboorte, opnieuw geboren worden. Dat is anders. Religie, Mohammedanisme is een religie. Er zijn vele religies.

117 Nu, op de berg Karmel die dag, toen hij het er echt op aan liet komen, en hij Achab riep, en de duizenden priesters die tot de tempel van hun denominaties behoorden, hij riep hen op naar de berg Karmel te komen, zei: “Kom hier naar boven. Ontmoet mij hier boven. Ik zal de hele groep weerstaan.” Wat deed hij? Hij had ZO SPREEKT DE HEER. Hij was niet bang. Hij zei: “Offer een jonge stier. Roep Baäl aan. Laat de God Die antwoordt met vuur God zijn.”

118 Heel de dag door dus, van . . . van 's morgens tot na het middagmaal sprongen ze op het altaar. Ze maakten zich insnijdingen. Ze schreeuwden. Ze riepen. Elia wandelde heen en weer, zei: “Roep wat luider. Misschien is hij gaan vissen of zoiets; is hij ergens bezig of zo.”

Want hij had ZO SPREEKT DE HEER. Hij was voldaan. Hij had het Woord van God.

Broeder, zuster, wat heeft een mens meer nodig dan een belofte van God? God zei dat Hij het zou doen. Het was Abraham. Hij achtte God in staat datgene uit te voeren waarover Hij gesproken had. Hij wist dat God het kon doen, omdat God het zei.

119 Dus hij—riep hij hen dus op om daar naar boven te komen. En ze doorstaken zich dus, en riepen en schreeuwden heel de dag tot aan het avondoffer. Toen had Elia, let op hoe hij het deed. Het eerste wat hij deed was twaalf stenen bij elkaar rollen.

God is niet verdeeld. Denominaties verdelen de kerken, maar God niet.

De een zegt: “Bent u een Christen?”

120 “Ik ben een Baptist.” Dat is dus niet meer dan zeggen dat je een varken was.

121 Zeggen van: “Ik—ik ben Methodist.” Wel, dat is eveneens niet meer dan een varken, voor God.

122 Ik zeg: “Bent u een Christen?” Om een Christen te zijn moet u zoals Christus zijn, de Godheid in u wonend, met de Heilige Geest zoals op de dag van Pinksteren viel. Niet een of andere emotie, maar ik bedoel een echt Pinksteren. Ziet u? Juist.

123 “Ik ben Pinksteren. Ik ben bij de eenheidsgroep. Ik—ik ben van de drie-eenheid. Ik ben . . .” O, tjonge! Dat is niets meer dan zeggen dat u iets anders was. Het betekent niets voor God. Dat verdeelt.

124 Dat is wat er daarginds gebeurde onder die geestelijken. Maar Elia rolde deze twaalf stenen samen om te tonen dat God één God is, over hen allen, rolde ze samen bij elkaar.

125 Toen hij ze zo samen had gelegd, doodde hij de jonge stier en legde hem boven op het altaar, op het hout. Hij zei: “Nu, om zeker te zijn dat er geen bedrog in het spel is, haal mij twaalf vaten water.” En hij liet dat hout totaal doordrenken met water. O, halleluja! Hij wilde aantonen dat God God was. Waarom? Hij had het ZO SPREEKT DE HEER. Hij was een profeet. Hij had het Woord van God.

126 Zodat ze—toentertijd deden, als ze zeggen dat ze u de kerk uit zullen zetten, dat ze *dit* of *dat* zullen doen, als u gedoopt bent in de Naam van Jezus en al die dingen zo meer: onzin. Het is ZO SPREEKT DE HEER.

127 Een liefelijk persoon, onlangs 's avonds, praatte met me, hij sloeg z'n armen om me heen en zei: “Broeder Branham,” zei, “ik wil u iets vragen.” Zei: “Als u slechts wat compromissen zult sluiten over dit spul waar u over spreekt.”

Ik zei: “Wat?”

Hij zei: “Deze doop enzovoort.” Zei: “De kerken van Chicago en overal rondom willen u gewoon graag hebben, maar ze zijn bang dat u dat zult noemen.”

128 Ik zei: “Natuurlijk zal ik het noemen. Zeker zal ik het noemen.”

Zei: “Wel, dat is de enige zaak die ze tegen u hebben.”

129 Ik zei: “Dan hebben ze niet tegen mij. Ik was niet degene die het zei. Góð zei het. Ik daag ieder van hen uit om te komen bewijzen dat het verkeerd is.” Ziet u?

130 Zei: “Wel, ziet u, u—u zou het ermee eens moeten zijn en broederschap hebben.”

Dat is hetzelfde dat ze hem wilden laten doen. Amen. God sluit geen compromissen. Zeker niet. Hij sluit geen compromissen.

Hij zei—hij zei: “Nu, Broeder Branham, ik wil u iets vragen. Heeft de Engel des Heren. . .” Zei: “We geloven allemaal de Engel des Heren. Heeft de Engel des Heren u dit verteld?”

¹³¹ Ik zei: “Het maakt me niet uit wat de Engel des Heren zou zeggen. Als het, de Engel des Heren, Hij zal *dat* zeggen. Als Hij echter iets zei dat ermee in tegenspraak was, dan was het de Engel des Heren niet.” Ik zei: “Ongeacht wat welke Engel of iemand anders ook zei, Paulus zei: ‘Al zou een Engel uit de Hemel een ander evangelie aan u prediken, die zij vervloekt.’”

¹³² Engelen en iedereen, een vleselijk, opgeblazen iets, om over Engelen te spreken. Joseph Smith, Brigham Young, en allerlei verschillende sektes, van de Adventisten en al het andere, zij zien allerlei dingen zoals dat, maar het is altijd in tegenspraak met het Woord.

¹³³ Maar God staat achter Zijn Woord. Het is Zijn Woord. Ik zei: “Het is het Woord des Heren. Zeker. Alles wat ik ooit heb geweten werd mij door Hem geleerd. Ik ben nooit naar een seminarie of school geweest. Het komt van Hem.” Maar ik zei: “Of het in tegenspraak was. . . Als het daarmee in tegenspraak is, zou ik Hem niet geloven. Omdat Gods Woord eerst komt. Laat al het andere een leugen zijn.” Gods Woord, blijf erbij.

¹³⁴ Dus Elia, toen hij er klaar mee was, hij doordrenkte de houtblokken helemaal, met twaalf vaten water. Goot ze eroverheen. Hij stapte daar zo koel als hij maar kon zijn. Waarom? God kan niet liegen. God zei het hem. Hij zei: “Here God van Abraham, Izak en van Israël, laat het op deze dag bekend worden dat U God bent, en ik Uw dienstknecht ben. En dat ik dit op Uw bevel heb gedaan, omdat het ZO SPREEKT DE HEER is. Ik deed dit omdat U mij zei dit te doen, omdat het overeenkomstig Uw Woord is. Laat het nu bekend worden dat U God bent.”

En het Vuur van de Heer viel, verteerde het offer, de met water doordrenkte blokken, lekte de rotsen op en al het andere en nam alles weg. Toen riep Israël, de zeventuizend: “Laat God God zijn.”

¹³⁵ Elia, hoe prachtig om dat kleine, oude, broos uitziende, broodmagere lichaam te zien, helemaal gerimpeld, die kleine staf in zijn hand, kleine kruik olie aan zijn zijde hangend, een stuk schaapsvel rond hem gewikkeld. Wel, men zou hem vandaag in de gevangenis zetten als hij op straat liep; maar ze laten vrouwen korte broeken dragen; maar dat zouden ze zeker niet doen, ziet u, zo laten komen.

¹³⁶ Dus toen, maar hier kwamen ze. Hier kwamen ze eraan, daar doorheen, over de heuvel, op deze stok. Nu, de berg Karmel is niet

een kleine—kleine open plek in het midden van de woestijn. Het is een grote berg. Hij loopt zo'n beetje zo schuin, loopt uit in een top, en kijkt uit over de zee. En Elia en Gehazi renden helemaal naar de top. En Elia viel daar op zijn gezicht en begon het uit te roepen tot God, met zijn rug naar het westen gedraaid naar de zon. Drie jaar en zes maanden was er zelfs geen dauw gevallen. Hij zei tot Gehazi: "Ga kijken en zie of je iets ziet, een wolk over de zee."

Stond op deze berg, zo uitkijkend, zei: "Ik zie niets."

¹³⁷ Hij bleef daar staan. "God, als deze mensen zich bekeerd hebben, als dit volk tot U is teruggekeerd, als zij bereid zijn om van al deze onzin weg te gaan en tot Uw Woord terug te komen, dan bent U God om Uw Woord te volvoeren."

¹³⁸ Laat mij vandaag hetzelfde zeggen. Neem deze denominaties en maak er een eind aan, vergeet deze denominatieverschillen en laat de mensen terugkomen naar het Woord van God, naar de kantrecht-lijn. Ik zal u bewijzen dat er een God is Die nog steeds met Vuur kan antwoorden.

¹³⁹ Laat de mensen roepen om God. Laat . . . ? . . . roepen om een persoon. Laat de mensen roepen om een profeet. God zal hem op het toneel brengen. Ik daag de naties uit om dat te doen. Val op uw aangezicht en roep God aan om een bevrijder te zenden en let op wat er gebeurt. Doe het gewoon eens; God zal antwoorden. God doet dat altijd.

¹⁴⁰ Viel neer en zei: "God, laat het vandaag geschieden. Deze mensen waren eens tegen U. Deze mensen zijn daarginds verdeeld in allerlei denominaties. Maar vandaag bewees U Uzelf. U bent God. En de mensen zeiden: 'Gooi de Baäls eruit.' En ik heb die duizenden priesters gedood. Zij zijn nu uit de weg geruimd, Heer. Al de hindernissen zijn verdwenen, de kleine hinderpalen die ons scheidden."

Een Methodist zou willen komen aanbidden met de Baptist; de Baptist zou willen komen om te aanbidden met de Pinkstermensen; de waarachtigen van hart daarginds, die getrouwe zevenduizend. Maar ze kunnen het niet. Als ze het doen, worden ze uit hun kerken geschopt. Sommigen van hen geven er niet om. Ze komen hoe dan ook. Dat is juist.

¹⁴¹ Maar laten ze die vooroordelen allemaal doorbreken en samenkomen en zeggen: "We zullen al deze geloofsbelijdenissen hier en catechismussen en alles waaruit we lezen vergeten. Laten we terugkomen tot het Woord van God." Let op wat er dan zal gebeuren. God zal hen een profeet doen opstaan, Hij zal dat zeker, die het hun direct zal brengen, als ze bereid zijn om het te ontvangen. Eerst moeten zij bidden. God wacht.

¹⁴² Is het niet vreemd dat God wil dat de mensen er hun aandeel in hebben? Toen Jezus uitzag op de oogst, zei Hij: "De oogst is rijp. De arbeiders zijn weinig. Bid tot de Heer van de oogst,"

dat was Hij. “Bid tot Mij dat Ik arbeiders in Mijn oogst zal uitzenden.” Er is een deel dat ú moet doen. God wacht op Zijn Gemeente om Hem aan te roepen. Dat heeft Hij altijd. God wacht vandaag op de mensen om Zijn dienstknecht in actie te roepen. En de dienstknecht kan niet in actie komen tot de mensen bidden.

¹⁴³ Israël kon daar niet in actie komen met tekenen en wonderen tot ze op hun aangezicht vielen en baden om een bevrijder. God had Zijn bevrijder. God had een profeet die daar rondhing in de woestijn, hield hem daar veertig jaar lang, wachtend tot ze in orde kwamen, om te bidden. Maar toen ze in orde waren en begonnen te bidden, zond God de bevrijder.

God zal vandaag hetzelfde doen, als de mensen gewoon zullen samenkomen, zullen bidden. Goed.

¹⁴⁴ Hij was een teken voor die valse profeten en voor Achab, dat hij de dienstknecht van God was. Hij was een profeet van God. Vervolgens was hij ook een teken voor Israël, dat hij de hemelen kon sluiten of de hemelen kon openen wanneer hij het verlangde. Dat was Hij zeker.

Noem mij er een die de hemelen kan sluiten, toon mij er één die de hemelen kan openen, behalve God. En het Woord van de God, of het Woord van God is met de profeten.

¹⁴⁵ Micha, een teken voor Josafat. Micha was een teken voor Josafat, dat God een waar profeet voorhanden houdt.

¹⁴⁶ Merk nu op. Hij had vierhonderd profeten, Achab, en hij riep die vierhonderd profeten op. En eensgezind vertelden ze het hem. En toch, diep in dat hart van Josafat, een man van God, wist hij dat er iets verkeerd was. Hij wist dat er iets fout was. Hij zei: “Hebt u er niet nog één?”

¹⁴⁷ “Terwijl er daar vierhonderd stonden?” Hij zei: “Dezen zijn allen profeten, Jehova’s profeten.” Daar zijn de—de Methodisten, de Baptisten, de Presbyteriaan, de Unitariër, en o my, my, Trinitariërs en allerlei soorten. “We hebben hen allen hier, en eensgezind zeggen ze dat dit het beste land is die er is. Wij hebben niets om voor te vrezen.” Als een kleine jongen die fluit op het kerkhof, weet u, wanneer hij bang is. Wees daar niet bezorgd over.

Zei: “Maar hebt u er niet nog één?”

Zei: “O ja, er is hier nog een ander, maar,” zei, “ik haat hem.” Ziet u? Zei: “Hij vertelt altijd kwaad over dit land. Hij zegt altijd dat er ons iets kwaads zal overkomen.”

¹⁴⁸ Josafat zei: “Ik—ik zou hem graag willen horen.” O ja!

Wat was hij? Een teken. Ongeacht hoeveel organisaties of denominaties, God heeft nog steeds een profeet die bij het Woord blijft.

149 Josafat wist dat Achab veroordeeld was, omdat die echte profeet, Elia, die een teken voor de naties geweest was, gezegd had: “De honden zullen uw bloed likken.” Dat is juist. Hij wist dat Izebel en hem iets te wachten stond. Hij wist het. Ziet u?

150 En Micha, Micha zei. . . Ze—ze kwamen naar hem toe en zeiden: “Nu, ik zeg u, als u in de volgende vereniging wil komen, zal ik u zeggen wat u moet doen. Stem er gewoon mee in dat al deze predikers gelijk hebben. Ziet u? Zegt u hem: “Trek maar op.” En zeiden: “Stem er gewoon mee in.” Zeiden: “Ik zal u zeggen wat we zullen doen. We zullen. . . We zullen zorgen dat u in onze organisatie komt, als u dat maar zult doen, ziet u, als u gewoon compromissen sluit over enkele dingen hier waarover u spreekt. Toon gewoon, ga, stem met hen in, ga met ze mee.” Haha! Zou u zich kunnen voorstellen dat een ware profeet van God weggaat van het Woord van God? Zou u dat kunnen voorstellen?

“Wel,” deze kerels zeiden, “maar wij zagen een visioen,” deze vierhonderd profeten. “Wij weten het. Wij zijn profeten. Wij weten het, want wij zijn profeten.”

151 Micha zei: “Ik betwijfel niet dat u een visioen zag. Ik betwijfel niet in het minst dat u een visioen zag, maar het is niet in overeenstemming met dat Woord.” Amen. Zei: “Ik zag ook een visioen.” Amen. O genade! Hij was een teken. Hij was een teken. Hij zei: “Ik zag een visioen, en ik zag Israël verstrooid op een heuvel als schapen zonder herder.”

En deze grote opziener, bisschop, ging naar hem toe en sloeg hem op de mond. Zei: “Waarheen is de Geest Gods gegaan toen Hij van mij uitging?”

152 Hij zei: “U zult het zien wanneer u in de gevangenis bent. U zult het zien.”

Hij, Achab zei: “Zet die kerel in de gevangenis. Voed hem dit brood van smarten en geef hem van de waters van zorg te drinken.” Zei: “Wanneer ik in vrede terugkeer,” zei, “dan zal ik met hem afrekenen.”

153 Oude Micha stond daar met ZO SPREEKT DE HEER. Hij zei: “Als u zelfs terugkeert, sprak God niet tot mij.” Hm! Dat is het. Wat was hij? Hij was een teken, dat Jehova's profeten, Gods profeten, bij Gods Woord blijven.

154 Hebt u een profeet die zegt dat u gedoopt moet worden in de titels van “Vader, Zoon en Heilige Geest,” dan is het een valse profeet. Als u zegt dat er een profeet onder u is die zegt “dat er drie goden zijn,” is het een valse profeet. Voor niets daarvan is er een Schriftplaats. Dat is juist. Maar een ware profeet van God zal bij dat Woord blijven. En als zijn visioen in tegenspraak is met dat Woord is hij geen waar profeet van God.

155 Nergens in de Bijbel werd er ooit iemand gedoopt in de titel van “Vader, Zoon, Heilige Geest.”

¹⁵⁶ Kijk naar Paulus, daar in de gevangenis, een kleine Jood met een haakneus, kaalhoofdig, die daar zat, en twintig jaar in een Romeinse gevangenis doorbracht. Hij schreef deze brieven. Wat denkt u nu dat de vrouwelijke predikers over Paulus dachten, toen hij zei: “Laat die vrouwen stil zijn in de gemeenten. Ik sta hen niet toe te spreken?” Ik kan me indenken dat ze echt op hem hadden kunnen werken.

Wat denkt u dat die bisschoppen dachten, die bisschoppen, toen hij al deze verschillende dingen zei: “Stop *dit* spul hier, en *dit* hier, *dit*, *dat* allemaal,” Paulus die het hun vertelde? “Wie is die kerel toch, die kerel die daar in de gevangenis zit?” Maar hij had Jezus ontmoet. Hij wist waar hij over sprak.

En uit diezelfde groep, na de dood van Paulus, vormden ze tenslotte, uit die groep bisschoppen en hoge functionarissen, tot het Concilie van Nicea, en dat vormde de Katholieke kerk, die wegging van het Woord van God. Daar kwam uw “Vader, Zoon, Heilige Geest” binnen. Ik daag ieder uit, waar dan ook, uit welk land ook, om het te weerleggen.

¹⁵⁷ ZO SPREEKT DE HEER. De doop met gebruik van de titel van “Vader, Zoon, Heilige Geest” is vals. ZO SPREEKT DE HEER. Ik beveel ieder van jullie, hier of op de band, die niet gedoopt is in de Naam van “Jezus Christus” om opnieuw gedoopt te worden in de Naam van Jezus Christus.

¹⁵⁸ Paulus, in Handelingen 5:9 of 19:5, zei: “Hebt u de Heilige Geest ontvangen, sinds u geloofde?”

Ze zeiden: “We hebben niet geweten dat er een Heilige Geest is.”

Zei: “Tot wat bent u dan gedoopt?”

¹⁵⁹ Ze zeiden: “Wij zijn gedoopt,” maar niet in de Christelijke doop.

“Vader, Zoon en Heilige Geest” is geen Christelijke doop. Geen Christen werd ooit zo gedoopt, in de Bijbel, of gedurende honderden jaren na de Bijbel. Het is een Katholiek geloofsleer en geen Christelijke leer. Toon het mij in de Bijbel. Het is—het is bedrog. Het is de werking van duivels.

Ik bedoel niet te zeggen dat de mensen die op die manier gedoopt zijn zo zijn. God heeft menig persoon daar vandaag die niet beter weet.

¹⁶⁰ Maar het uur is gekomen, we moeten terug tot het Woord komen als we verwachten dat God in deze dag werkt zoals Hij toen deed.

¹⁶¹ Ik zei tegen mijn moeder toen ze stervende was, voor ze stierf. Ik zei: “Moeder, toen ik een Christen werd, als jongen begon ik te onderzoeken en te ontdekken. Ik wist dat er een God was uit visioenen zoals u weet en dingen die door heel het leven heen gebeurd zijn.” Ik zei: “Toen ontdekte ik dat de Katholieke kerk

zei: ‘Wij zijn de kerk. Het maakt totaal niet uit wat de Bijbel zegt. Wij geloven dat Dat allemaal in orde is, maar wij zijn de kerk. Wat wij zeggen, bindt God in de Hemel.’ En dus, dan doen zij het zo. Dat is één lichaam. De Lutheranen zeiden: ‘Zij zijn verkeerd. Wij geloven het zo.’ De Baptisten zeggen: ‘Zij zijn allemaal verkeerd. Wij geloven het zo.’ En er zijn honderden van die lichamen.”

Nou, hoe zou u ooit geloof kunnen hebben? Welke ervan is juist? Er is één Ding juist. Ik wist het toen nog niet.

¹⁶² Ik zei: “Moeder, ik ging terug naar de Bijbel en ontdekte de manier waarop die eerste apostelen, welk soort gemeente zij hadden, hoe zij onderwezen, en de dingen die zij deden. Ik deed het precies zoals zij het deden, de manier die de Bijbel zei, en ik heb dezelfde resultaten gekregen.” Amen. Excuseer de uitdrukking, maar de—de proef van de pudding is het eten ervan. Dat is waar. Kreeg dezelfde resultaten die zij hadden. Ja.

¹⁶³ Dus kunt u geen vertrouwen stellen in iets waarvan negenhonderd verschillende wijzen van doen zijn, van op *deze* manier en op *die* manier.

Toen ontdekte ik in de Bijbel dat Jezus Zelf zei: “Als een mens één Woord zal wegnemen of het in dit Boek zal veranderen; iemand die er iets aan zal toevoegen, of er iets zal uitnemen; hetzelfde zal van zijn deel worden uitgenomen van het Boek des Levens.” Toonde dat hij zijn naam daar dus had, maar dat deze eruit zal worden genomen. O!

¹⁶⁴ We moeten tot dit Woord terugkomen. “Hemelen en aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn Woord zal nooit falen.” Jazeker. “Laat het woord van ieder mens een leugen zijn en het Mijne waar,” zei Jezus. Laten we bij het Woord blijven. Ja. O my! Ja.

¹⁶⁵ Josafat wist dat God een echte, ware profeet houdt die bij Zijn Woord blijft en er geen compromissen over sluit. Zeker niet.

¹⁶⁶ Hij blijft er precies bij. Vierhonderd tegen hem, met hun profetieën ook. Maar de zijne was het Woord van God, met dezelfde tekenen en dergelijke.

En ik zeg vandaag, wat wij vandaag nodig hebben is een man, een profeet, die onder ons opstaat, die bij Gods Woord zal blijven ongeacht wat iemand anders ook zegt of wat de denominatie ook zei.

¹⁶⁷ Micha had geen samenwerking. Mozes had geen samenwerking. Noach had geen samenwerking. Geen van hen heeft ooit samenwerking. Alles is tegen hen. Maar ze zijn tekenen, in de kwade dagen, voor God oordeel zendt. En God houdt Zijn Woord en wil dat Zijn Woord door Zijn volk gehouden wordt. Prijs de Heer.

Nu, komend tot het slot, nog slechts enkele minuten nu. Nu, luister aandachtig.

168 “Er was een man van God gezonden wiens naam was Johannes,” een profeet-teken. Voordat Jezus ooit naar de aarde kwam om Zich te verklaren, zond Hij een profeet voor Hem uit. Deed Hij dat? Hij zond een profeet, de Elia van het Oude Testament, werd geprofeteerd dat hij zou komen in de kracht van Elia van het Oude Testament. Hij zou een profeet-teken zijn, dat Jezus zou komen, dat er een Messias ging komen.

169 En Johannes kwam uit de woestijn, hij was een teken dat de Messias eraan kwam. Toen Johannes verscheen, had Israël het moeten weten door hun profeten.

Daar missen de mensen het. Ze geloven hun profeten niet. Ze geloven niet. “We geloven niet dat wat Petrus op de dag van Pinksteren zei juist was.” Ze geloven niet dat dat juist is. Ze geloven niet wat Paulus zei, hetzelfde wat Petrus deed. Zei: “Als een Engel van de Hemel een ander Woord predikt, hij zij vervloekt.” Ze geloven dat niet. Ziet u? Ze geloven dat niet.

En zij geloofden hun profeten niet. Als ze het hadden geweten, zouden ze weten dat Jesaja zei: “Er zal een stem zijn van een die roept in de woestijn, die de weg zal bereiden voor de Heer.” Ze hadden het moeten weten. Hij was een profeet, een prins der profeten. Hij zei het hun, maar zij geloofden het niet. Nee, nee. Hij zei: “Er komt een Messias.”

170 Deze man was een man van God gezonden. O broeders! Hij had geen aanhang. God gaf hem een aanhang, een kleine kudde, net zoals Hij bij Elia deed. God gaf hem zijn aanhang. Hij kreeg het niet van een of andere politieke organisatie. Hij predikte het Woord, bleef bij Gods Woord, en God gaf hem een kleine kudde. Elia bleef op Gods Woord. God gaf hem een kleine kudde.

171 Deze man had geen samenwerking. Hij had geen aanhang, geen samenwerking, behoorde tot geen denominatie, vroeg om niets en vreesde niets. Dat was Johannes. Waarom? Hij was een man van God gezonden. Dat is de reden dat hij standhield. Hij was de Elia, die daar stond om de mensen te bewijzen dat de Messias eraan kwam. Hij zei: “Ik ben de stem van hem die roept in de woestijn, zoals de profeet Jesaja zei. Bereid u voor om de Heer te ontmoeten.”

172 Die Farizeeërs en Sadduceeërs stonden daar en discussieerden over hun mantels en dergelijke. Terwijl zij er juist over aan het ruziën en twisten waren, kwam juist in hun midden de Messias aanwandelen.

173 Johannes zei: “Zie, daar is Hij.” Halleluja! Let op hem. Hij had Hem geïntroduceerd. “Daar is Hij. Hij staat nu onder u.”

Ongeveer op dat tijdstip brulden de hemelen. Jezus wandelde het water in. En Johannes getuigde, zag de Geest van God als een duif neerkomen. Een Stem die riep: “Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie het Mij behaagt te wonen.” O, my my!

174 Johannes zei: “Nu moet ik afnemen. Hij zal toenemen.” O, wat een profeet, een teken voor Israël! Jazeker.

175 Hij was een man van God gezonden, hoewel zijn vader een priester was. O ja. Zijn vader, Zacharias, was een priester. Maar is het u opgevallen? God liet niet toe dat die profeet met hun organisatie verweekeld raakte. Zijn vader zou hem naar de theologische school gebracht hebben, naar de grote *Zus-en-zo* denominatie, hem tot een fijne prediker laten maken, weet u, en hem helemaal opgeleid hebben, en hem een heleboel rommel hebben gegeven dat hij niet had moeten hebben. Maar God liet niet toe dat zijn ziel bedorven zou worden. Begrijpt u het? Hij kon niet toestaan dat die man vermengd raakte met organisaties. Hij behoorde tot geen van hen, geen sekte, Farizeeër, Sadduceeër of Herodiaan of wat het ook mocht zijn. God zou het niet toestaan.

176 Hij had een eigenaardige geboorte. Hij was een eigenaardig kind. Hij was een profeet. Zijn vader was priester, maar Hij zou hem niet verward laten raken met al hun schijnheilige, Farizeïsche religies en zo. Wat deed Hij? Hij bracht hem naar de wildernis en trainde hem in de woestijn.

177 Wat een opleiding! Amen. Hij trainde hem door ervaring. Dat is het beste, God te kennen. Toen hij eruit kwam wist hij precies wat zijn opdracht was. God bevestigde die opdracht.

Waar bevestigde Hij het? Aan de rivier. Nu, als u twee plus twee kunt optellen. Ziet u? Aan de rivier!

Zei: “Ik ben de stem van een die roept in de woestijn: ‘Bereid de weg des Heren, maak Zijn pad recht.’”

178 Johannes, een man van God gezonden. God zou hem er niet mee laten besmetten. Hij leidde hem op in de woestijn door God. Hij trainde hem, niet in hun scholen, niet in hun theologie. Als Hij dat zou doen, zou hij helemaal geïndocctrineerd zijn met rommel zoals je vandaag van de scholen komt, allerlei scholen. Niet alleen de Presbyteriaanse-, Baptisten- en Methodisten-, maar de Pinksterscholen, net zo slecht, elke van die theologische scholen, brengt ze daar weg. O!

179 Zijn komst, vertelde de Geest van, Jesaja. Zijn komst, Johannes' komst, werd voorspeld in de Schrift. Jesaja 40:3 zegt: “Ik zal Mijn boodschapper voor Mij uitzenden, de weg voorbereiden,” of dat was Maleachi 3. Zei... Maleachi 3 zei dat Hij Zijn boodschapper voor hem zou uitzenden. De profeet, de laatste profeet, sprak van hem. Het laatste sprak van hem. Bedenk dat het laatste Boek van het Oude Testament sprak dat Elia tot de kinderen van Israël zou komen voor het verschijnen van de Messias.

180 Bent u er klaar voor? Het laatste Boek in de Bijbel, Openbaring, toont ons dat er een terugkeer van hem zal zijn in de laatste dagen, tot de Heiden-gemeente, een teken. Hoe dat ze het missen! Er wordt geprofeteerd dat hij opnieuw moet komen,

net voor de grote en de tweede Komst des Heren. In Mal-... In Maleachi het 4de hoofdstuk, en ook in Openbaring, het 3de hoofdstuk, wordt ons verteld dat hij hier zal zijn, in de laatste dagen. Diezelfde, die in de bres zal staan voor de mensen, met een kleine kudde die God hem zal geven, hij zal in de laatste dagen komen. God zei het. Hij zal een teken voor deze Heiden-natie zijn dat haar tijd niet meer is.

¹⁸¹ En bedenk, wanneer hij op het toneel verschijnt, is de tijd nabij. Laten wij tot God bidden om hem te zenden. De tijd is nabij.

¹⁸² Zodra zijn bediening was beëindigd, toonde de Messias Zich. Zodra deze grote in de laatste dagen zal komen, zijn bediening zal eindigen, zal de Messias Zich tonen. Het zal zo zijn. De tijd is nabij, dus wij kunnen maar beter bidden. U kunt maar beter beginnen te bidden.

¹⁸³ Zijn God-gegeven teken voor dit tijdperk zal bewijzen wat Hij is. Iedereen zal het weten. God zal het bevestigen. Hij zal er tekenen en wonderen door tonen zoals nooit op aarde werd gedaan. Ik bedoel niet schudden, beven en in tongen spreken. Hij zal gesteund zijn door het Woord van God zoals deze man het was. Waarom? Hij werd geprofeteerd te komen in Maleachi 4 en Openbaring 3, dus zal hij komen. Er is niets dat hem gaat stoppen; hij komt. Amen. Hij zal hier zijn. Amen. Laat de mensen vandaag op hun aangezicht vallen en het tot God beginnen uit te roepen, en kijk wat er gebeurt. U zult hem zich in kracht zien vertonen. Jazeker.

¹⁸⁴ In overeenstemming met de Schrift, zal zijn teken-Boodschap zijn "het terugvoeren." Wat zal zijn... Wat zullen we van hem weten? Hoe zullen we weten dat het de juiste is?

¹⁸⁵ U weet dat Israël dat eens vroeg, daar in Deuteronomium het 20ste hoofdstuk... 20ste vers, geloof ik dat het is. Hij zei: "Hoe zullen we weten dat dit de juiste is?"

Hoe weten wij het? God zegt ons dat wij hem zullen kennen. Wat zal hij doen? "Hij zal de harten van de kinderen terugvoeren naar de originele Pinksterboodschap aan het begin." O my!

¹⁸⁶ Een teken dat over het hoofd wordt gezien, het echte teken, en men mist het. Men doet dat altijd.

¹⁸⁷ Terug naar de ware Gemeente, de ware Boodschap! Hij zal alleen staan tegenover de denominaties, moedig en onbevreesd met ZO SPREEKT DE HEER. Hij zal met geen denominatie rekening houden. Hij zal met geen ervan iets te doen hebben; in geen geval de zaak met zijn invloed bespelen. Hij zal recht met het Woord zijn, ZO SPREEKT DE HEER. God zal zijn bediening bevestigen met tekenen en wonderen, grote openbaring van het Woord, en het voortbrengen aan de mensen. Wat een tijd is er nabij! Zoals... Hij zal standhouden zoals Petrus en Johannes deden, na, op de dag van Pinksteren.

Na Pinksteren, toen ze werden vervuld met de Heilige Geest, daar werden gedoopt, stonden ze in die Sanhedrin-hof. Ze stonden daar met al de stoutmoedigheid waarin maar gestaan kon worden. Toen, ze zeiden: "Wij verbieden u nog langer in de Naam van Jezus te onderwijzen."

¹⁸⁸ Hij zei: "Is het juist voor ons naar u te luisteren of naar God? Oordeel voor uzelf." Onwetend, ongeleerd. Amen. Zij waren profeten. Ze waren profeten, van God gezalfd. Ze waren tekenen van de Heilige Geest. Ze waren profeten. Zij wisten het.

¹⁸⁹ Ze waren net als Johannes. Ze waren daar boven geweest op Pinksteren en ze hadden iets gevonden.

Ze waren niet zoals de meeste van onze predikers vandaag de dag, zelfbenoemd, pochen over wat voor geweldige organisatie wij hebben, hoeveel we in onze grote groepen hebben. "Wij gelden als een grote organisatie. Wij doen geweldig zendingswerk." Goeie genade! "O, wij hebben grotere menigten dan de rest van hen allemaal." Wat is het? Het is een politiek getrek. Ik wil dat u de volgende twee, drie minuten aandachtig luistert. Een politieke trek.

¹⁹⁰ Zeker, ik zei iets enkele minuten geleden, u weet waar ik over spreek. Een teken, dat geprofeteerd is. Ik liet het gaan, liet het over aan u. Ziet u? Niet enkel u hier nou, maar zij die het zullen horen. Het is aan u. Doe ermee wat u maar wilt. Bid en zie hoe God op het toneel komt. Kijk hoe Hij Zijn Woord vervult. Hij wacht.

¹⁹¹ Terwijl atoombommen, en mensen bang zijn; en het Pentagon, ze weten niet wat te doen; en mystieke tekenen in de lucht van vliegende schotels, en alles wat God heeft voorspeld: het is tijd voor die Elia (hij is ergens), op het toneel te verschijnen.

¹⁹² Laat de mensen, laat die kleine kudde, dat kleine overblijfsel, dat God hem zal geven, laat dat kleine overblijfsel het tot God gaan uitroepen en kijk wat er gebeurt. Er zal een nationale ontknoping zijn. Er zal een kracht zijn die men nooit eerder gezien heeft. Probleem is dat het dan deze keer te laat voor ze zal zijn. De deuren zullen gesloten zijn. Bedenk dus, we zijn bij de eindtijd. Bid.

¹⁹³ Kijk naar wat we vandaag bediening noemen. Wat hebben we gekregen? Nu, bij het sluiten wil ik dit zeggen. Wat hebben we gekregen? We hebben niets gekregen. Sommigen van onze grootste leiders, onze grootste evangelisten; een van onze grote evangelisten zei: "Als ik tien procent van mijn bekeerlingen kan vinden die het een jaar uithouden, zal ik erg dankbaar zijn." Terwijl niet eens verder terug dan Finney zevenennegentig procent van hen had.

Paulus had honderd plus honderden, honderden plus honderden. Eén werd gered, en hij was zo vervuld, broeder, dat

hij uitging en het een ander vertelde; hij vertelde het een ander; en hij vertelde het een ander; liep in de miljoenen. Waarom? Zij hadden iets. Ze stonden op het Woord.

¹⁹⁴ Vandaag denken we alleen over grote menigten. Wat is het? Het is een politieke organisatie. Als wij komen, een groot evangelist naar de stad komt, wat komt er eerst? Een groep mensen. Als al de Methodisten, Baptisten, Presbyterianen, hun allemaal, ze maken allemaal een lijstje op die ze: “Deze mogen alleen *dit* prediken, en *dat* mag hij niet prediken, en *dit* mag hij niet prediken, maar *dat* mag hij wel prediken,” wat hebt u dan gekregen?

¹⁹⁵ En ze lopen daarheen, vrouwen. Ik spreek over Pinkstermensen. Vrouwen gaan daar binnen, naar het altaar toe, ze blijven maar smeken.

¹⁹⁶ Ik ben altijd tegen een altaaroproep geweest. Ik kan het net zo goed zeggen. Ik geloof er niet in. Zoiets staat niet in de Bijbel. Hoe kan iemand komen tenzij God hem roept? U zou hem er niet bij vandaan kunnen houden. U hoeft niets te roepen. God heeft hem geroepen. Altaaroproepen is een Methodistisch idee. Dat is juist. Altaaroproepen, men spreekt ze aan, zeggen: “Jan, je weet dat je moeder een lange tijd geleden stierf.”

¹⁹⁷ “O, boehoe, ja broeder, boehoe!” Dat is geen bekering.

¹⁹⁸ Enkele avonden geleden hier hadden we een vertoning in Louisville van een vrouw die binnengebracht werd in een lijkst, op het podium gelegd van het militair oefencentrum. “Honderden mensen,” zei men, “renden naar het altaar.” Het Evangelie is geen bangmakerij. Het is geen gevoel van sympathie. Het is een bekering uit overtuiging.

¹⁹⁹ Let op in deze samenkomsten, deze grote evangelisten, en zelfs in mijn nederige, kleine bediening, ik sluit mij niet uit. Soms voel ik me beschaamd als ik wegga. Dat klopt. Wat moeten we doen? Gaan staan om altaaroproepen te maken en hen te overtuigen. Kleine meisjes komen naar voren en kauwen allemaal kauwgom, zeggen: “Kijk? Kijk? Ik ga. Eheh.” Deze vrouwen komen daar naar voren met kortgeknipt haar en geverfde gezichten, Pinkstermensen, en gaan in en komen naar buiten en zeggen dat ze in tongen spraken. En laten nooit hun haar groeien en doen nog steeds hetzelfde wat ze deden. Zegt u mij dat dat bekeren is? Dat is bespottung van God. De Bijbel zei dat het “een zonde is en een schande voor hen om hun haar af te knippen.” Hoe kan een vrouw met kortgeknipt haar een vrouw veroordelen die verf op haar gezicht heeft? Dat mag evengoed gehoord worden. Het uur komt dat de bijl aan de wortel van de boom gelegd wordt. En elke boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt neer gehouwen.

²⁰⁰ Wat is er aan de hand? Het was verkeerd, omdat onze moderne, zogenaamde predikers hier, grote menigten en

verwaande kwasten en organisaties niet meer over God weten dan een Hottentot over Egyptische nachten, als het erop neerkomt. Ze gaan daarheen. . .

²⁰¹ Wat als die mensen met Pinksteren daar naar boven zouden zijn gegaan en gezegd hebben: “Nu, Jezus heeft ons bevolen dat we hier naar boven moeten gaan en er blijven tot we kracht ontvangen van omhoog. Nu, broeders, we zijn hier nu al negen dagen. Laten we het door geloof aannemen. Nu, wij hebben de Heilige Geest. We gaan naar buiten, want we zijn hier geweest. We hebben gedaan wat Jezus ons zei te doen”? Er zou nooit een ervaring zijn geweest.

²⁰² Laat mij u iets vertellen. Ik weet dat dit op de band is, maar hier komt het hoe dan ook. Luister. Ik ga u iets vertellen. Het is een schande. Mensen die proberen om . . . Ik heb nooit geloofd dat de Heilige Geest “beven” was. Ik heb nooit geloofd dat de Heilige Geest “bewijs van spreken in tongen” was, “of roepen of jubelen.” Dat zijn emotionele sensaties. Ik geloof dat de Heilige Geest dat kan doen. Maar de Heilige Geest is de inwonende Godheid. Ik geloof dat een grote groep mensen die beweren de Heilige Geest te hebben er niet één ding over Hem weten. U ontmoet God.

²⁰³ Hoe, de dag van Pinksteren, ze zeggen . . . Nu zoals de Baptist vandaag, de Presbyteriaan en Methodisten, vraag ik: “Gelooft u dat u Het hebt?”

²⁰⁴ “O ja, wij aanvaardden het door geloof.” Door geloof, niets. Dat is het niet.

²⁰⁵ Het is een sensatie; u houdt ervan om een zonsondergang te zien, u staat ernaar te kijken hoe de zon ondergaat en u huilt en de tranen lopen naar beneden; dat is God niet, dat is emotie, van iets dat in u is. U hoort van iemand die ziek is, of iemand die sterft, u schreeuwt het uit en huilt. Dat is God niet. Dat is menselijke emotie. Hoe God. . .

²⁰⁶ Ik heb mensen gezien die bij een balspel zo gelukkig werden dat ze met hun lippen stamelden, en al het andere. Maak mij niets wijs.

We hebben een opwekking nodig, een redding. En de Pinkstermensen komen erbij, krijgen de mensen opgewerkt en zeggen hun: “Wanneer ze in tongen spreken, hebben ze de Heilige Geest.” En sommigen van hen leven alle soorten levens daarna.

Luister, broeder. Op de dag van Pinksteren was het zo niet. Zij hebben nooit op enige tongentaal vertrouwd of iets dergelijks. Terwijl ze daar stonden, op één plaats, één van ziel, kwam God letterlijk onder hen neer. Ze zagen op ieder van hen tongen van Vuur, zo ongeveer, boven hun hoofd hangen. God was daar. Het was niet: “het door geloof aanvaardden of een of andere emotie.” Ze werden vervuld met de Heilige Geest en daarna gingen ze

uit en begonnen in tongen te spreken. Maar eerst ontmoetten ze God.

Dat is wat er vandaag aan de hand is. Mensen raken opgewerkt en opgewonden, emotie, en het is niet de Heilige Geest. De Heilige Geest is de inwonende Godheid. Uw woorden zijn Zijn Woorden. Ik zeg u, wat wij vandaag nodig hebben is een roep.

²⁰⁷ Mensen gaan binnen, zulke vrouwen, gaan binnen, spreken in tongen, komen er weer uit. En gaat u naar hun plaatsen waar ze hun kerken hebben. . .

²⁰⁸ Ik wou dat Billy hier zat. Ik kreeg net een brief ginds ergens vandaan, laatst, waarin een vrouw zei: "Ik behoor tot een zekere grote. . ." de grootste organisatie van de Pinkstermensen, grote trinitarische organisatie. Ze zeiden: "Al onze vrouwen, Broeder Branham, knippen allemaal hun haar af. Ik had lang zwart haar." Ze zei: "Ik heb er altijd van gehouden omdat ik geloofde dat het van de Heer was." Zei: "Ik gebruikte nooit make-up. Onze kerk leert dat dat ouderwets is." Zeiden: "Ze zeggen me wanneer ik mijn haar van achteren in een haarwring heb opgerold, zeiden: 'Kijk uit, je hebt een leuke band van achteren,' en dat soort dingen allemaal. Zeiden: 'Je draagt een leuke—leuke band achter op je hoofd.'" En zei: "Tenslotte zei mijn man: 'Waarom knip je je haar niet af om net als de rest van hen te zijn?'"

Nu, ik heb een brief die naar haar teruggaat.

Ze zei: "Is het zo? Ik hoorde een van uw banden, dat de Christelijke doop in de Naam van Jezus Christus is." Nu, u weet wat ze zal krijgen. Nietwaar? Ze zei: "Vertel het mij, Broeder Branham. Ik honger. Ik wil weten wat ik gedaan heb."

²⁰⁹ Ik zal zeggen: "Schande over die teruggevallen man van u. En die goddeloze groep waar u mee aanbidt, kom uit van hen." Juist. God kan niet veranderen. Als God iets zegt, meent Hij het. Het maakt me niet uit hoeveel teruggevallen predikers die compromissen willen sluiten om een grote organisatie of groep te krijgen. Wij hebben reddingspredikers nodig. Mannen die toestaan dat hun vrouwen zoiets doen, ik heb weinig vertrouwen in uw ervaring Christen te zijn. Juist. Bekeert u of kom om! Mijn goedheid!

²¹⁰ Gaan zo naar binnen, voegen zich bij kerken, Pinksterkerken, komen er weer uit en veranderen nooit één greintje; blijven hetzelfde, bewegen nooit één stukje. O genade! Wat is het? Moderne Izebels. Er is slechts één vrouw in de Bijbel die ooit haar gezicht verfde, en God heeft haar aan de honden gevoed. Moderne Izebels die hun Achabs bij de kraag rond slepen, elke verwijfde man die zijn vrouw zo laat doen, korte broekjes laat dragen en zo en de straat opgaan en zich in jurken laten kleden waarin ze er uitziet als een strak omhulde knakworst, zo strak als een gespannen vel. En gaan. . . Ik zeg dit

niet als een grapje. Dit is geen plaats voor grappen. Dit is Gods Woord. Het is waar. Juist. Op straat lopen met een jurk zo nauw dat ze niet kan lopen. Wanneer een man dan een opmerking over haar maakt, wilt u met hem vechten. U zou zelf een klap op uw kaak moeten krijgen, dat is juist, omdat u haar het laat doen. Het toont aan waaruit u gemaakt bent. Dat is precies juist.

²¹¹ Wat wij nodig hebben is het Evangelie. God, doe iemand op het toneel laten komen die precies terugvoert naar het Woord. God zei dat het zelfs geen waardige zaak is voor een vrouw om zelfs naar de kerk te komen en te bidden met haar haar afgeknipt. En een vrouw die haar haar afknipt heeft. . . een man heeft het volste recht om van haar te scheiden. Zij is een oneerbare vrouw. De Bijbel zei het. Zij onteert haar man. Zij weet het misschien niet. Elke vrouw die een korte broek draagt, is oneerbaar. Zij mag het misschien niet weten. Dame, ik probeer u niet te kwetsen. Ik probeer u te redden van de poel van vuur en de hel. Bekeert u!

²¹² “Wel,” zegt u, “ik heb de Heilige Geest.” En zo handelen, met de God inwonend, dezelfde God Die u zei het niet te doen?

²¹³ “Wel,” zegt u, “ik sprak in tongen.” Ik heb duivels in tongen zien spreken. Ik heb ze, in Afrika, bloed zien drinken uit een menselijke schedel en in tongen horen spreken en de duivel aanroepen. Ik ben in heksen- en tovenaarskampen geweest waar ze in tongen spraken en het uitlegden. Ik heb potloden op tafel zien liggen en in onbekende tongen zien schrijven, en de man kwam erbij en legde het uit. En het was waar. Spreek mij niet over tongen. We hebben er nu teveel van.

Ik geloof ook wel dat God een onbekende tong heeft. Ik geloof dat God in onbekende tongen spreekt, maar vertrouw daar niet op. Paulus zei: “Al zou ik met de taal van mensen en engelen spreken, en de Heilige Geest niet had, dan was ik nog niets. Al kan ik bergen verzetten. . .”

²¹⁴ Een hoop mensen proberen te zeggen: “O, *dit* is een groot man van God. U moest de grote wonderen eens zien.” Wel, duivels genezen. . .

Duivels gaan rond en doen dergelijke dingen. Ik weet van heksen die rondgaan en dergelijke dingen doen, heeft een schort zo rond zich. Ze doen er geld in. Ze neemt haar uit haar achterhoofd, windt het in bloed en werpt het erin. En die mensen zijn oprechte mensen, en geloven. Het is niet die man. Het is dat die mensen geloven dat zij God door de heks benaderen.

²¹⁵ Zei Jezus niet: “Velen zullen tot Mij komen in die dag en zeggen: ‘Ik heb grote genezingscampagnes gehad’”? Dat is geen teken. Het is een teken dat wij aan het einde zijn. Zei Jezus niet in Mattheus het 24ste hoofdstuk, ongeveer het 24ste vers ook, 24:24? En Hij zei: “Valse profeten zullen opstaan in de laatste dagen en grote tekenen tonen, in zoverre dat ze de uitverkorenen zelf zouden verleiden, indien het mogelijk was.”

Maar de uitverkorenen staan op het Woord. Zij weten wat een waar teken is.

216 Hoe kan een man die deze dingen doet, die Gods geloof loochent, zeggen dat hij een profeet van de Heer is? Hoe ter wereld kan een man dat?

Hij mag een profeet zijn, zoals diegenen destijds bij Achab, en Josafat, toen Micha opstond. Maar ze hadden er één daarginds die op het Woord stond, Elia. Het Woord des Heren was geschreven, dat Achab aan zijn einde zou komen, en Elia's visioen was daarmee in overeenstemming.

217 En elke man, iedere man die zich geestelijk noemt of een profeet, erkent dat elk woord *Hiervan* waar is. Hoe kan hij een trinitariër zijn? Hoe kan hij dopen in de Naam van “Vader, Zoon en Heilige Geest” en zeggen dat hij gezalfd is met de Geest? Hoe kan hij mensen die dwaling onderwijzen, en ook nog vervuld zijn met de Geest? Het kan niet. Het is een onmogelijkheid.

218 Ik besef dat dat niet populair is. Maar we willen niet populair zijn. U wilt eerlijk zijn.

Nu, Izebel en Achabs. Jazeker.

219 Waarom, waarom doen ze het? Waarom doen die vrouwen het, hun haar kortgeknipt houden en make-up dragen en rondgaan en korte broeken aantrekken wanneer er mannen langskomen en dergelijke dingen, doen hun echtgenoten het? Omdat ze geen waar profeet achter hun kansel hebben, om hun de Waarheid te vertellen. Men zegt hun: “Wel, dat maakt geen verschil. Dat is in orde. U hoeft zich *daar* niet aan te houden.” U!

220 Het is het Woord van de Heer. De Bijbel zegt “dat elke vrouw die een kledingstuk zal aantrekken dat aan een man behoort een gruwel is voor God.” God verandert niet. Hoe kan Hij veranderen en God zijn? Hij is oneindig.

221 Ze hebben een waar profeet nodig die hun zegt dat dat een teken van het einde is. De Bijbel zei dat ze het zouden doen. Jesaja het 5de hoofdstuk zegt dat de vrouwen dat in de laatste dagen zouden doen. Precies. Daar zijn ze dus.

222 Maar ze zeggen dat ze een profeet achter de kansel hebben, bang voor het Woord van God. Niet...Hij is bang voor de samenkomst.

Laten we bidden dat God ons dat late Licht zendt, dat Avondlicht, ons degene zendt die Hij beloofde te sturen, tot de uitverkoren Gemeente, die hun zal zeggen wat Waar is, die staat op het Woord van God. Laat de Izebels en Achabs, dan zal het hen afscheiden. Zo is het precies.

223 Bedenk, toen de vrouwen zo begonnen te handelen. Ga nu gewoon een klein stukje terug, toen ze hun haar begonnen af te knippen en zo te handelen. Toen de vrouwen zo begonnen te handelen, op dié tijd en dát seizoen moet Elia in de laatste

dagen op het toneel verschijnen met het eindtijd-teken, met het eindtijd-teken, zoals het in de dagen van Lot was. Ziet u? Het eindtijd-teken; wanneer de vrouwen zo beginnen te handelen. Ze handelen nú zo. Het is op dat tijdstip dat de Elia op het toneel moet verschijnen, zuiverend en roepend, berispelend en afbrekend, juist, met het teken van God dat achter hem voortbeweegt. Hij zal nu geen grote groep roepen. De Bijbel zei: “Vrees niet, kléine kudde, het is uw Vaders welbehagen u het Koninkrijk te geven.” Dat is juist. Zo is het precies.

²²⁴ Hij moet door allen afgewezen worden, behalve door de kleine kudde, want hij is zoals Elia met zijn zevenhonderd en Johannes met zijn kleine kudde. Ja.

²²⁵ Ziet u waar we vandaag staan? We moeten teruggaan naar het originele Pinksteren. We moeten teruggaan naar de dingen van God. We moeten terugkeren. Broeder, zuster, word niet misleid in uw ervaring. We—we wachten op dat uur.

²²⁶ Neem niet gewoon genoeg met: “Ik—ik hoop het. Ik geloof, door geloof accepteer ik het.” Doe dat niet. Ontmoet God van aangezicht tot aangezicht, en word vervuld met de Geest, en kijk dan wat er gebeurt. En als die geest in u in tegenspraak is met dit Woord, laat dan die geest met rust. Ga . . . Bid dan dat God u Zijn Geest geeft.

²²⁷ Wanneer deze Geest in de laatste dagen opstaat, zal Hij een waarschuwing zijn tegen die, degenen die vals zijn. Ziet u? Want Johannes zei: “Denk er niet aan om bij uzelf te zeggen dat we . . . dat u ‘Abraham tot vader hebt.’” We hebben de . . . Wij zijn . . .

“Wij, onze vaders waren Methodisten, Baptisten, Presbyterianen, of Pinkstergelovig.” Denk er niet aan te zeggen dat u “God,” en dat u kinderen van Abraham bent, want God is in staat uit deze stenen voor Abraham kinderen te verwekken. Denk niet omdat u Pinkstergelovige bent dat u verontschuldigd zult zijn. Helemaal niet. God is bij machte uit deze stenen voor Abraham kinderen te verwekken. Dat is precies juist. Jazeker.

²²⁸ Spreek gewoon het Woord van God, in de juistheid van de laatste dag; zijn profetie is.

²²⁹ Als u . . . laat me hier even op terugkomen, laat me u tonen hoe we erachter kunnen komen. Ik heb hier veel Schriftgedeelten opgeschreven. Ik heb zonet naar ze verwezen. Ik wil u er een voorlezen. Uit, laten we eerst, laten we . . . Laten we Deuteronomium, het 18de hoofdstuk nemen, en we zullen er zo dadelijk achter komen. Gewoon zodat, voor we hier sluiten, zodat ik u deze Schriftplaats kan voorlezen. In Deuteronomium, het 18de hoofdstuk, goed, en laten we nu eens zien. Het 20ste vers van het 18de hoofdstuk, Deuteronomium 20:

Maar de profeet, die overmoedig zal handelen door een woord in Mijn Naam te spreken dat Ik hem niet geboden

heb te spreken, of die spreken zal in de naam van andere goden (meervoud), die profeet zal sterven.

Dat is juist. Geestelijk, weg. Goed. “De ziel die zondigt, die zal sterven.” We hebben één God, geen “goden.”

Zo gij in uw hart zeggen mocht: Hoe zullen wij het woord kennen, dat de HEERE niet gesproken heeft?

“Hoe zullen we het kennen? Er zullen er zoveel van hen zijn, hoe zullen wij het weten? Deze zegt *dit* en een ander zegt *dat*; zoals de een die *dit* zegt en de ander zegt *dat*, enzovoort.” Kijk nu. We zullen het weten.

Wanneer een profeet in de Naam des HEEREN zal hebben gesproken, en het gebeurt niet, en komt niet; dat is het woord dat de HEERE niet gesproken heeft, in overmoed heeft die profeet dat gesproken; gij zult voor hem niet vrezén.

²³⁰ Als God het niet heeft gezegd, vrees er dan niet voor. Het, het geeft niet, ga gewoon door en vergeet het. Ziet u?

²³¹ Kijk nu naar wat we vandaag horen. Apostolische geloofsbelijdenis, de geloofsbelijdenis van de Methodisten, de geloofsbelijdenis van de Baptisten, de geloofsbelijdenis van de Pinksternensen, de geloofsbelijdenis, geloofsbelijdenis, geloofsbelijdenis. Wat is een geloofsbelijdenis? Waar haalt u haar vandaan? Ik daag iedereen uit mij de apostolische geloofsbelijdenis in de Bijbel te tonen. Ik geloof dat zoiets niet bestaat.

Als de apostelen een geloofsbelijdenis hadden waaraan zij hingen is het deze hier: “Bekeert u allen en laat u dopen in de Naam van Jezus Christus tot vergeving van uw zonden, en u zult de belofte van de Heilige Geest ontvangen. Want u komt de belofte toe.”

Ziet u niet waar we aan toe zijn, vrienden? We zitten in een verschrikkelijke toestand. Wat is het? Een waar teken dat over het hoofd wordt gezien.

²³² Nu, u bent mannen en vrouwen, de meesten van u, en u bent Gods kinderen. Zie het niet over het hoofd. Vergeet niet dat wij deze dingen behoren te hebben. Ze zouden in deze dag moeten gebeuren, in dit uur waarin wij nu leven. Dit is het uur, vlak voor de komst van de Messias, dat er een aankondiging dient te komen, die van God uitgaat.

Laat me dat voor u lezen. Laten we teruggaan naar Maleachi. Het is het laatste van het Oude Testament, en luister naar wat Hij hier zegt, in Maleachi. Dan zijn we . . . Luister gewoon even hiernaar.

Nu, als u oplet, Maleachi 3, dat spreekt van wat Jezus van Johannes' komst zei:

Zie, Ik zend Mijn bode, die voor Mij de weg bereiden zal; en de Heere, die gij zoekt, zal plotseling naar Zijn tempel komen, te weten de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt; zie, Hij komt, zegt de HEERE der heerscharen.

²³³ Dat was Johannes die de komst van Jezus aankondigde. En Hij kwam naar de tempel, precies zoals Hij zei, de Engel van het verbond, de Engel die met . . . in de woestijn was met de—met de discipelen, of met Israël. Geloofst u dat Hij die Boodschapper was? Wel, Hij zei: “Ik kom van God en ik ga tot God.”

²³⁴ Nu, waarom werd Paulus een ziekte gegeven? Om hem klein te houden.

Nadat Jezus gestorven en begraven was en weer was opgestaan; na een lange tijd ontmoette Paulus Hem, van aangezicht tot aangezicht, op de weg naar Damascus. (Hij zei: “Ik kwam van God en ging tot God.”) Paulus keek op. Er was een groot Licht daar, diezelfde Vuurkolom. Weet u waar ik het over heb? Dezelfde Vuurkolom. En Paulus sprak tot Hem en Hij sprak terug tot Paulus. De mensen hoorden Hem niet. Ze hoorden Hem niet. Maar Paulus hoorde Hem. Hij zei: “Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij?”

Hij zei: “Wie zijt Gij, Heer?”

²³⁵ Hij zei: “Ik ben Jezus. Nu, sta op en ga naar de straat die de Rechte wordt genoemd. Daar zal het u gezegd worden. Ik heb een profeet die daarheen komt om u te zeggen wat te doen, ziet u. En hoe . . .”

²³⁶ Paulus ging heen, werd gedoopt, en riep de Heer aan, ontving de Heilige Geest.

En Paulus zei: “Ik had een zwakheid van het vlees die mij werd gegeven, een duivel, een boodschapper van de duivel, die mij met vuisten sloeg,” dat is als “klap op klap.” Hij werd beter, en dan trof het hem opnieuw. Hij zei: “Ik heb de Heer driemaal geraadpleegd om het van me weg te nemen, maar de Heer zei: ‘Paulus, Mijn genade is genoeg.’” Zei dan: “Opdat ik mijzelf niet zou verheffen door de uitnemendheid van de openbaring.”

Hij had meer, door openbaring, dan Petrus, Jacobus, Johannes of wie ook van hen. Hij had Hem gezien nadat Hij misschien twee jaar of meer was weggeweest, en in een Vuurkolom stond en met hem sprak. Hoeveel groter vandaag, tweeduizend jaar, en Hij leeft nog steeds! Amen.

²³⁷ Zei: “Het werd mij gegeven, opdat ik er niet boven verheven zou raken en zeggen: ‘Nu, broeder, ik sta boven jullie allemaal. Ziet u? Ik—ik zag hem nadat Hij uit de dood was opgestaan en ik sprak met Hem. Ik ben . . .’ Opdat ik er niet boven verheven zou raken, werd mij iets gegeven om mij nederig te houden.” Ja.

238 Hij was degene die hun vertelde om opnieuw herdoopt te worden in Jezus' Naam. Zei: "Als een Engel uit de Hemel . . ."

239 Hij zei: "Ik ben niet naar hun scholen geweest, waar zij ook geweest waren." Zei: "Ik ging niet direct naar Jeruzalem, en niet voor veertien jaar." Zei: "Ik ging naar Egypte toe, daar onder in Azië." En hij raadpleegde de Heer, was daar ongeveer drie jaar, bestudeerde het Oude Testament, zag hoe het allemaal bij elkaar paste. Toen hij met veertien jaar later terugkwam, Petrus en de anderen ontmoette, en had hetzelfde Evangelie, doopte op dezelfde manier, en deed hetzelfde. Amen. Hij wist dat het juist was. Jazeker.

240 Luister nu naar Maleachi, hier, Maleachi 3. Nu, als u zou kunnen, laat me dit even voor u verhelderen. Ik geloof. . . laten we nu op ons gemak even Mattheüs opslaan, het 11de hoofdstuk en zien of ik. . . Misschien heb ik het verkeerd, ik denk dat ik het heb, Misschien moet ik eerst kijken om het te zien. Mattheüs 11. Laten we kijken. Beginnend bij:

En het geschiedde, toen Jezus geëindigd had Zijn twaalf discipelen bevelen te geven, dat Hij vandaar vertrok om te leren en te prediken in hun steden.

En. . . Toen nu Johannes. . . hoorde dat hij. . . in de gevangenis was van de werken van Christus, was. . . de gevangenis van de werken van Christus, zond hij twee van zijn discipelen,

en zei tot Hem: Zijt Gij Degene Die komen zou, of verwachten wij een ander?

Johannes' arendsoog raakte daar in de gevangenis omfloerst. Ziet u?

En Jezus antwoordde en zei tot hem: Ga. . . toon Johannes wat gij. . . u hoort en ziet:

"Johannes is een profeet. En als hij—hij dit zal horen, van wat er gebeurt, zal hij weten Wie Ik ben." Ziet u? Hij zei:

De blinden worden ziende, . . . de kreupelen wandelen; de melaatsen worden gereinigd, . . . de doven horen; en de doden worden opgewekt, . . .

"En al de denominaties zijn samen"? Zo staat het er niet, nietwaar? Nee. Niet. Er stond:

. . . de kreupelen wandelen, de melaatsen worden gereinigd, . . . de doven horen; en de doden worden opgewekt, en de armen wordt het Evangelie verkondigd.

Daar is het teken. Let op:

Toen nu dezen weggingen. . .

En zalig is hij die aan Mij geen aanstoot neemt.

Nu, let op: “Zalig is hij die aan Mij geen *aanstoot* neemt,” met andere woorden, oftewel “*beschaamd*. Zalig is hij die voor Mij niet beschaamd zal zijn.” Ziet u?

Toen nu dezen weggingen, begon Jezus tegen de menigte te zeggen van Johannes: Wat zijt gij uitgegaan in de woestijn te aanschouwen?

Let nu op deze profeet:

...Wat zijt gij uitgegaan in de woestijn te aanschouwen? Een riet, door de wind bewogen?

Niet Johannes. O, nee. “Gij generatie van slangen in het gras”, zei hij tegen die denominaties, “wie heeft u gewaarschuwd om voor de wraak die komt te vlieden? Begin niet te zeggen: ‘Wij behoren tot *dit* en *dat*, omdat God in staat is uit deze stenen voor Abraham kinderen te verwekken.’” O broeder, het was bij hem geen riet door de wind heen en weer bewogen.

...Een riet, door de wind bewogen?

Of wat zijt gij uitgegaan te zien? Een mens met zachte klederen bekleed? (Die twee of drie keer zijn kleren moet verwisselen terwijl hij predikt?) *Zie, die zachte klederen, kleren dragen, zijn in de huizen van de koningen.*

Zij zijn de predikers die uitgaan en de baby's kussen, weet u, en—en de jongeren trouwen, en—en naar de school gaan en intellectuele toespraken houden, en, weet u, al deze kleine verwijfde dingen. Ziet u? Ziet u? Hij zwaait hier niet met een tweesnijdend zwaard in de frontlinie. “Wat zijt gij uitgegaan om te zien; een dergelijke man?” Hij . . . Hij vraagt het hen.

Maar wat zijt gij uitgegaan te zien? Een profeet?
(Luister.) *Ja, en Ik zeg u, zelfs meer dan een profeet.*

Jazeker. Wat was hij? “Zegt dat hij ‘meer dan een profeet’ is?” Hij was een profeet, plus. Hij was de boodschapper van dat tijdperk.

...wat zijt gij uitgegaan te zien? Een profeet? Ja, Ik zeg u, zelfs meer dan een profeet.

Want deze is het, van wie geschreven staat: Zie, Ik zend Mijn bode voor Mijn aangezicht, om de weg voor Mij te bereiden.

Kijk hier in Maleachi 3. “Zie, Ik zend Mijn bode voor Mijn aangezicht.”

²⁴¹ Let op. Nu, Maleachi 4, laat me dit lezen. Hij zal opnieuw komen.

...zie, de dag komt, brandende als een oven, dan zullen alle hoogmoedigen,

²⁴² Dat is vandaag. Ik loop op straat en zie deze mensen. U kunt tot hen spreken en ze lachen u uit, steken de draak met u. Dan denk ik: “Wat is het?”

Onlangs wandelde ik hier langs de kant van het plein. Ik sprak tegen enkele mensen, en zij zeiden gewoon: "Och," liepen door.

Iets zei me gewoon: "Zij zijn atoomvoer, spoedig als as om op de grond verspreid te worden. Laat ze met rust. U hebt uw vrede gesproken. Maak je klaar en ga hier vandaan." Halleluja! Ik had dat niet moeten zeggen, denk ik. "Maak jezelf gereed. Gord je aan. Ik roep je." Dat is de reden dat ik wacht.

Want zie, de dag komt, brandende als een oven, dan zullen alle hoogmoedigen, en al wie goddeloosheid doet, een stoppel zijn,

Dat is precies wat het zal zijn. Wat gebeurt er wanneer een groot . . . sommigen van u boeren; wanneer een hevig vuur een graanveld treft, wanneer ze gewoon stoppel is? Ze ligt daarna gewoon plat met as. Zo zal het gebeuren wanneer dat, wanneer ze getroffen wordt.

. . . de dag die komt zal ze in vlam zetten, zegt de HEERE der heerscharen, Die hun noch wortel noch tak laten zal.

Er zal niets van hen overblijven.

Maar voor u die Mijn Naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder Zijn vleugelen; . . . u zult uitgaan en toenemen als kalveren uit de stal. (Dat is het Duizendjarig Rijk.)

En u zult de goddelozen vertreden; want zij zullen as worden onder de zolen van uw voeten op die dag, die Ik maken zal, zegt de HEERE der heerscharen.

Uitkomend in het Duizendjarig Rijk. "De as van de goddelozen."

Gedenk de wet van Mozes, Mijn knecht, die Ik hem bevolen heb op Horeb voor heel Israël, als de verordening en bepaling.

Nu, luister aandachtig nu.

Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat die grote en vreselijke dag des HEEREN komen zal.

²⁴³ Nu, dat kon Johannes niet geweest zijn. Dat had niet gekund, omdat de wereld dan destijds vernietigd zou zijn. Maar hier zei Hij in Maleachi 3 dat Hij een boodschapper voor Hem uitzendt. En Jezus zei: "Dat is de Elia die moest komen om de weg voor Mij te bereiden."

"Maar voor deze grote atoombom treft, zal Ik u Elia, de profeet zenden."

En hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet kome, en de aarde met de ban sla.

²⁴⁴ Geprofeteerd, in deze dag.

Maar nu zegt u: “O, die Elia, dat moest Johannes zijn.” De boodschapper van het verbond was Johannes, juist. Dat klopt precies. Jezus zei het en bewees het hier: “Dat is degene waarvan Ik heb gesproken.” Maar ziet u, het kon niet de Elia die moest komen zijn. Ziet u? Dat zou niet kunnen. Omdat, ziet u, als het dat zou zijn dan zou de profetie verkeerd zijn; de aarde werd toen niet vernietigd. Ziet u? “Maar voor die grote en vreselijke dag des Heren zal komen, zal Ik u Elia zenden. En hij zal herstellen,” let op Zijn eerste komst, “de harten van de vaders naar de kinderen.” Dat is wat hij eerst deed, bracht de boodschap van de nieuwe dispensatie, de komst van Christus nu, en trok de oude orthodoxe vaders weg van dat orthodoxe geloof in een nieuw geloof dat net was geboren.

Wanneer Hij dan de tweede keer komt: “En de harten van de kinderen terug naar de Pinkstervaders, de originele Boodschap.”

²⁴⁵ Nu, sla hier Openbaring 3 op en u zult het daar weer zien. Het is dus geprofeteerd. We zijn in de eindtijd, mijn broeder. Dat is juist.

²⁴⁶ Zoals de vierhonderd profeten tegen Micha, ze zeggen, dat we. . . We in die laatste dag zijn, dat weten we. Valse profeten, tonen valse tekenen, sluiten zich aan bij denominaties. Ze zeggen: “Kom en sluit u aan. Laten we samengaan. Kom en voeg u bij onze kerk. Breng uw lidmaatschap mee. We zijn vanmorgen open om uw lidmaatschap over te schrijven van *die* kerk naar *deze*.” O, onzin. Wat hebt u aan uw lidmaatschap? Als u geen erfenis hebt in de hemel, vergeet het dan maar. Valse profeten zullen valse tekenen tonen.

²⁴⁷ Maar kijk, ware profeten, zij zullen bij het Woord van God blijven. Ware tekenen zullen Gods ware Woord voortbrengen naar een ware Gemeente, en de ware Gemeente zal het Woord ontvangen en er zich over verheugen. Wanneer de kleine kudde, die in de laatste dagen gegeven zal worden, wat een overblijfsel zal zijn van de Heidenen die zullen worden overgedragen.

²⁴⁸ Toen Jezus kwam was er niets—er waren er maar heel weinigen die geloofden. Johannes' kleine groep was degene die geloofde. Jezus nam hen van daar af verder, maakte discipelen van ze en ging verder. Toen Elia. . .

²⁴⁹ Toen de vernietiging kwam, toen Noachs tijd kwam, was hij een teken, en hij nam de mensen mee in de ark. Toen Elia kwam, trok hij de mensen uit de verwarring waarin ze verkeerden. Toen Johannes kwam. . . Al de profeten waren tekenen, tekenen, tekenen, tekenen.

En Hij beloofde ons een teken in de laatste dagen. In de laatste dagen zou er een teken zijn. Het is een over het hoofd gezien teken. Mensen zien het niet. Ze gaan er gewoon aan voorbij, en laten het gaan. Broeder, zuster, voeg u niet bij de kerk. Laat mij dit nu zeggen bij het sluiten.

²⁵⁰ Als u slechts een ervaring had van een of andere emotie, een sensatie, rust daar niet op. Doe het niet. Voor jullie, mensen. U bent . . . Ik spreek tegen de mensen. Ik hoorde ze daar net de bandrecorders klikken. Ik spreek nu tot de gemeente. Ziet u? Luister. Doe dat niet.

²⁵¹ Ik zeg een hoop van die dingen soms zo, zodat de mensen hier in het land; blijf bij God. Kijk uit naar uw ware teken. U zult het zien. Het zal overal om u heen zijn, maar miljoenen zullen eraan voorbijgaan en het niet zien.

Toen Jezus kwam, kenden ze Hem niet.

Ze herkenden Elia niet. Weet u wat ze zeiden toen Elia opvoer? Ze geloofden die onzin niet. Ze zeiden: "Dat is onzin." De kinderen in dezelfde stad waar hij woonde. . . hij leefde, hij predikte, tekenen en wonderen deed, daar in dat land, toen er een alarmering kwam: "We kunnen Elia niet vinden; de Heer nam hem op in een wervelwind," ze lachten om zoiets.

²⁵² Hier kwam Elia, Elisa, met dezelfde tekenen op hem, een type van Christus en Zijn Gemeente. Hier kwam Elia, dezelfde; Elisa, dezelfde tekenen die Elia had, kwam eraan, en deed dat. Zelfs hun kleine kinderen volgden hem na, zeiden: "Ouwe kaalkop, waarom ben je niet opgevaren zoals Elia?" Ziet u wat er met die oneerbiedige kinderen gebeurde?

Vandaag lachen ze en steken er de gek mee. Maak u geen zorgen, broeder, oordeel hangt nu in de lucht. Het staat geschreven op het gelaat van elke Amerikaan. Zo is het. Oordeel hangt in de lucht, heel de toorn van de Almachtige God.

²⁵³ [Leeg gedeelte op de band—Red.] "Verachters van degenen die goed zijn; hebbende een vorm van godsvrucht, maar de kracht daarvan verloochenend; heb ook een afkeer van dezen."

²⁵⁴ Ga niet af op een sensatie. Ga niet af op een emotie. Aanvaard niets tot u God van aangezicht tot aangezicht ontmoet, en de Geest van God in u laat komen. Hij zal uw hart en ziel vullen met kracht, en liefde en brandend.

²⁵⁵ God, help mij om mijn plaats daar ergens te vinden, in de komende paar dagen, daar te blijven tot ik zie waar mijn volgende stap is.

²⁵⁶ We hebben een lange tijd gewacht. Ik heb een lange tijd gewacht. Ik herinner me dat ik mijn tuin daar achter heb gemaaid. Toen ik dit huis hier bouwde, riep de Heer mij. Mijn vrouw huilde omdat ze haar moeder niet wilde verlaten. Zei: "Misschien dat ze niet verzorgd zou worden."

En ik dacht: "Ik heb ook een oude moeder."

²⁵⁷ Ik zat daar op een dag en maaide het gras. Ik ging zitten. Net zo duidelijk, kwam er een Stem die zei: "Scheid jezelf af, dan zal Ik je zegenen."

Ik zei: “Heer God, maak me hier gelukkig. U ziet waar ik tegenover sta.”

258 Al die dingen zijn nu voorbij. Moeder Broy is in de heerlijkheid; moeder Branham ook.

“Wat is mijn stap, Heer?”

259 Oordeel zal een dezer dagen dit land treffen. Er zijn andere naties die het Evangelie niet gehoord hebben. Er zijn plaatsen.

260 Wat u ook doet, vergeet mijn woorden niet. Doe het niet. Laat dit verankeren; God een ijzeren pen nemen en het in uw harten graveren, zodat u het niet zult vergeten. Vergeet het niet. ZO SPREEKT DE HEER. Keer terug tot God met geheel uw hart. Kom terug. Vertrouw niet op emotie, sensatie, of dergelijke. Zoek God met al wat in u is, tot er iets met u gebeurt, totdat u zich in orde wil maken, u godvruchtig wilt zijn, u God vreest, u—u correct wilt leven. Doe dat. Vergeet het niet, omdat we bij de eindtijd zijn. Bedenk nu dat we bij de eindtijd zijn.

261 En onthoud dit, terwijl ik over een ogenblik sluit met gebed. Vergeet het niet. Hoor mij, tabernakel. Als deze band nog draait, hoor mij, wereld, of waarheen het ook zal gaan. Er zal een teken oprijzen, een waar teken. Misschien is het al opgekomen, en wordt het over het hoofd gezien, een waar teken dat God altijd heeft gegeven, dat over het hoofd gezien wordt.

Laten we bidden.

262 Jezus van Nazareth, zoals die grote Stem ginds die dag sprak, een paar weken geleden, terwijl ik aan de kant stond, terwijl ik over die boomstam heen ging, om de boom, en die Geest die door die boomtoppen neerkwam, en zei: “Jezus van het Nieuwe Testament is Jehova van het Oude.” O God, op deze Rots sta ik. Alle andere grond is zinkend zand. Alle andere grond is zinkend zand.

263 Gedurende zo’n dertig jaar, Heer, heb ik het uitgeroepen, door deze vallei hier. Die Boodschap, ik ben er geen centimeter van afgeweken, van waar ik begon, gewoon dezelfde Boodschap, hetzelfde; de mensen terugroepend, niet tot een sensatie, maar tot een ervaring van God te ontmoeten en geboren te worden uit Zijn Geest. O, wat zal er anders overblijven dan oordeel? Hen die de Boodschap afwijzen, Heer, er is niets anders voor over.

264 Gij hebt zo Uw Woord vervuld door de tekenen van de laatste dag te tonen en onfeilbaar te bewijzen dat U God bent en dat we hier zijn aangeland. Zelfs wanneer we grote evangelisten het vandaag in de landen allemaal horen uitschreeuwen. En de hoofdstad van ons land, en andere landen erop wijzen, en—en angst die valt. En wanneer we deze grote mannen, helemaal in Frankrijk, horen voorspellen dat de eerste bom in Louisville, Kentucky, zal vallen, honderden mijlen ver zal het over het land

razen. O God, ze hebben een kans gehad om het te horen, maar ze wilden niet.

²⁶⁵ Kranten, kerkelijke nieuwsberichten, televisie, radio, hebben het doorgegeven. Er is geen excuus. Verder, Heer, zei U: "Al wat de Vader Mij gegeven heeft zal komen, en geen mens kan komen tenzij de Vader hem eerst trekt."

²⁶⁶ Nu, Vader, ik bid dit gebed voor mijzelf. Hier word ik nu een oude man, en ik weet niet hoeveel dagen we nog over hebben, Heer. Misschien hebben we vandaag niet eens over. Maar wat er nog over is Heer, en wat er nog over is in mijn leven, o God, is het mogelijk dat U het kunt nemen en er iets mee doen, tot Uw heerlijkheid?

²⁶⁷ Ik bid eerst voor mijzelf, Heer, dat Gij mij Uw wil wilt geven. Uw wil geschiede, Heer, wat het ook moge zijn. Ik wil dat gezegd wordt op die dag wanneer ik U kom te ontmoeten: "Het was goed gedaan." Of het groot is of als het klein is, wat er ook in Uw grote hart voor mijn leven is, Heer, hier ben ik.

²⁶⁸ Zend een Engel met een kool van vuur en reinig onze lippen, en heilig ons, Heer, voor het laatste grote iets dat op het punt staat de aarde te treffen. Laat ons een stem zijn die roept in de woestijn der zonde: "Bereid u om God te ontmoeten."

²⁶⁹ Deze kleine gemeente, deze mensen, die dag na dag komen en honderden mijlen rijden, o Eeuwige en liefhebbende, en Die nooit een daad vergeet, de God van Abraham, Izak en van Jakob, Die Jezus opwekte uit de dood, en nu zit Hij aan de rechterhand van de Majesteit in den hoge, God in vlees getabernakeld, zegen deze mensen, die ik zegen in Uw Naam. Mogen ze zich altijd herinneren en weten dat er een teken is, een teken van het eind. Ik bid dat U het hun wilt geven en maak hen winners van anderen: op hun werk, waar ze ook mogen zijn, op de straathoeken, benzinstations of waar het ook moge zijn, om te getuigen in de supermarkt, tegen de melkboer. Wat het ook moge zijn, Heer, als iets waarschuwt in hun hart, mogen ze een getuige zijn. Mogen ze zulk godvruchtige en geheiligde levens leven tot ze geschreven brieven zullen zijn, gelezen door alle mensen.

²⁷⁰ God, zegen onze vrouwen. O God, ik bid dat U hen hun gezichten zult laten wassen, bij diegenen die het niet doen, dat . . . die Izebel make-up van hen wegnemen. Laat hen de moed van Christenen hebben en genoeg van de Geest van God op hen om hun te laten weten dat ze die onreine klederen die ze dragen niet behoren te dragen; hun haar laten uitgroeien als dames. Want in de Bijbel is geschreven: "Kostbaar is in de ogen des Heren die kleine rank die al dit spul zal ontvlieden dat tevoorschijn komt in de laatste dagen. Het zal heerlijk zijn in Gods ogen," zoals de profeet het heeft voorgezegd. God, sta dat toe.

²⁷¹ Er is niets meer dat ik kan doen. Ik heb het met mijn stem uitgeschreeuwd, jaar na jaar, Heer. En tenzij U nu een beweging

maakt, is er niets dat ik kan doen. Ik bid dat, dat U het zult. En ik weet dat U het zult, omdat U het in Uw Woord beloofde. En ik sta daarop. Ik kan alleen een getuigenis geven, Heer. En geen mens kan komen tenzij U hem trekt; en al wat de Vader heeft gegeven, zal komen. Ik heb die zekerheid, dat voor uw Woord gezorgd zal worden. Zegen ons, Heer.

²⁷² En als er hier mensen zijn die slechts vertrouwen op een sensatie, misschien hebben ze gejubeld, misschien hebben ze de Heilige Geest, of . . . Wij willen dat niet laten tellen, Heer, omdat we mensen bij balspelen hebben zien juichen. We hebben mensen zien juichen bij werelds vermaak. We hebben hen zo gelukkig gezien dat ze het uitroepen op de dansvloer, en al die dingen. Dat bent U niet, God.

²⁷³ Maar om U te ontmoeten en met U te spreken en dat U terugspreekt, dat is wat we willen, Heer. O, ik bid U, God, dat U op ditzelfde moment die Heilige Geest in de zaal wilt zenden, in deze kleine, nederige plaats. Er is geen plaats waardig voor Hem om te komen. Maar ik bid, God, dat U op Uw eigen wijze Hem nu in de ruimte zult neerzenden; zielen overtuigend.

²⁷⁴ Zoals ik een poosje geleden zei, Heer, misschien hebt U een struikelblok op iemands weg geplaatst over deze altaarproepen, de mensen te bedelen en te overreden naar voren te gaan. En wanneer we volgend jaar terugkomen, ontdekken we dat ze tweemaal meer een kind van de hel zijn dan ze daarvoor waren. Hoe kunnen ze komen tenzij U hen overtuigt en ervan bewust maakt, de grote Heilige Geest?

²⁷⁵ En ik bid U, Here God, als die zondaar of zondares, jongen of meisje in dit gebouw is deze morgen, dat de Heilige Geest zal komen met zo'n overtuigingskracht dat de tranen langs hun wangen zullen lopen en in hun ziel druppelen, Heer, zodat ze vanuit de diepten van hun hart zullen geloven en Christus aanvaarden. Sta het toe, Heer. Ze zullen geen altaar nodig hebben. Hun ziel zal hun altaar zijn. Sta het toe, Heer. Dan komen ze van ganser harte naar U toe en zeggen: "Ik wil nu gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus tot vergeving van mijn zonden waarvan ik me bekeerd heb." Sta het toe, Heer. Vul hen met de Heilige Geest.

²⁷⁶ Geef ons vandaag evangelisten in de wereld, niet degenen die overreden en trekken en denominatiekinderen maken. God, wek Uzelf enkele kinderen op. Laat de mensen, Heer, bidden. Ik denk aan het huis van Cornelius. Het was nooit eerder bij een Heiden gebeurd, maar ze waren aan het vasten en bidden. En toen die man van God, die profeet, daar stond: "En terwijl hij deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op hen die het Woord hoorden." God, sta dat soort samenkomst toe. "Terwijl Petrus deze woorden sprak." O God, zij waren klaar. Zij vastten. Zij

wachtten. Zij waren oprecht. Zij “wachtten” niet gewoon maar, zij “wachtten totdat.”

²⁷⁷ Die apostelen wachtten tot God onder hen neerkwam, en ze Hem konden zien en tot Hem konden spreken. Ze gingen uit met harten die de wereld helemaal verbrandden. Ze waren stoutmoedig en stonden te midden van plaatsen waar het voor hen kon betekenen dat hun eigen hoofd eraf werd gehakt. Ze zeiden: “Is het juist voor ons om naar u te luisteren, of uw organisaties of u denominationele mannen? Of zullen we naar God luisteren? U moet maar zien.” En direct, zodra men hen had laten gaan, gingen ze rechtstreeks uit en predikten opnieuw de Naam van Jezus Christus. O God, geef ons—geef ons dat, Heer.

²⁷⁸ Doe degene voor ons opstaan waarvan U in de Schriften spreekt. Zalf hem, Heer. Ik roep om hem. Zend hem, Heer. O God, onze hongerige harten roepen het uit. Zend hem, Heer, die de mensen terug naar het Geloof van de vaders zal leiden, die hen zal uitleiden uit deze denominatiemarionetten, naar een echte ervaring met God zoals ze op Pinksteren hadden, een ware gemeente die opnieuw brandt, met dezelfde Boodschap, hetzelfde Geloof, dezelfde Leer, dezelfde Bijbel, dezelfde God met hetzelfde teken. Doe ons een profeet opstaan, Heer.

²⁷⁹ Genees de zieken in ons midden vandaag, Heer. Er zijn hier die behoeftig zijn. Ik bid voor hen, Vader. Ik ben vanmorgen zo lang bezig geweest, en er zitten hier mensen.

Op een avond toen de apostel Paulus heel de avond lang preekte, viel een jongeman van het gebouw en kwam hij om. Hij was in slaap geraakt. Hij deed het niet opzettelijk, maar hij—hij viel in slaap. En hij viel, en zijn leven was verdwenen. En de apostel bad, en het leven keerde opnieuw in hem terug.

²⁸⁰ O Here God, er zijn hier velen die in ziekte zijn gevallen. En terwijl we lang gewacht hebben, tot na de tijd dat we de gemeente uit laten gaan, zijn er mensen die ziek zijn. O God, laat die kracht, dat—die Heilige Geest Die persoonlijk komt, in een Vuurkolom, Die Zichzelf verklaart en Zich bekendmaakt, Wie Hij is, en wij geloven Hem, laat Hem elke persoon hierbinnen vandaag omgeven. Genees de zieken. Vervul met de Geest. Geef bevrijding op elke manier, Heer, waaraan we behoefte hebben. Verzadig onze harten met geloof, God, met onsterfelijk geloof, met geloof dat geen compromissen sluit, dat we ZO SPREEKT DE HEER hebben. Sta het toe, Heer.

²⁸¹ Het is Uw volk, Uw Boodschap, Uw Woord, Uw dienstknechten. En de duivel heeft geen vat op ons. Hij kan ons zelfs niet vernietigen wanneer deze tabernakel vernietigd is. “Want als deze aardse tent wordt afgebroken hebben wij er reeds één die wacht.” Hij kan ons geen kwaad doen, want al wat onze vijand is, is Uw vijand, want wij zijn de Uwen. Wij zijn gekocht met de prijs van het dierbaar Bloed van Jezus.

Daarom, jullie duivels, die deze mensen gebonden hebt in ziekte, ik gelast u in de Naam van Jezus Christus om van ieder van hen uit te komen. Als een dienstknecht van God, die beweert dat dit Woord de Waarheid is, verlaat hen. Jullie hebben geen recht. Alles dat jullie ooit beweerden te hebben, werd teniet gedaan op Calvarie. Jullie kunnen hen niet langer houden.

²⁸² Nu, God, geef elke man en vrouw, jongen of meisje hierbinnen geloof om dat te geloven. Het Woord is gesproken. “Als gij zegt tot deze berg: ‘Word bewogen,’ en niet twijfelt in uw hart.” “Het gebed des geloofs behoudt de zieke.” “Ontvangt u wat u hebt gevraagd.” Wij weten dat. We hebben dat vertrouwen in God. Als we ook maar enig geloof hebben, als God in ons leeft, geloven we dat. En ik weet dat het zo is, Heer. Sta het dus toe vandaag, voor ziekte en redding. Of ik had moeten zeggen, of moest eigenlijk zeggen, eerst verlossing en dan ziekte. Sta het toe, Heer, want de ziel heeft meer waarde dan het lichaam.

²⁸³ Maar degenen die soms, hun ziel is gered, en dit oude lichaam behoort nog steeds aan Satan, en hij weet dat hij het in de eindtijd zal nemen. Hij zal het verpulveren en het terugzenden tot de beestjes der aarde erin zullen kruipen en het opeten. Maar hij zal nooit die ziel beroeren, want het is de kostbare schat van God. En via dat leven, zoals het uit het blad gaat, keert het naar God terug Die het gegeven heeft; zal in het volgende seizoen tevoorschijn komen met een nieuw lichaam dat Satan nooit aan kan raken. Noch kan ouderdom of wat dan ook het ooit aanraken. Het zal een verheerlijkt lichaam zijn. We zien daar naar uit, Heer. Zegen Uw volk nu. Zij zijn de Uwen. En ik vertrouw hen toe in Uw handen. Ik vraag dit in Jezus' Naam.

[Broeder Neville geeft een vermaning—Red.] Glorie... Prijs... [Een andere broeder geeft een vermaning.]

²⁸⁴ Dat is mijn woord niet. Dat is Zijn Woord. O, wat wij nodig hebben, dit uur—dit uur waarin we leven! Begrijpt u niet, vrienden, dat God niet komt tot grote beroemdheden? Hij woont onder de nederigen, de kleine nederige dingen. U beseft misschien niet wat er nu precies gebeurt, wat er beweegt te midden van dit gebouw, wat er op dit moment onder deze mensen beweegt.

²⁸⁵ Waarom zei de Geest eerder: “Voor ik ze iets maakte,” door Broeder Higginbotham? “Let op deze boodschap, want Ik heb haar gebracht,” ongeveer zoiets als dat, “om u te waarschuwen voor deze zaak die komt.” Kijk wat er gebeurde.

²⁸⁶ Sommige dingen, de Schriftplaatsen die ik hier had opgeschreven, heb ik zelfs nooit aangeraakt, en week er helemaal vanaf. Ik werd daar geleid door de Heilige Geest. Ziet u? Sommige van de Schriftgedeelten waar ik nooit aan toekwam. Ik ging gewoon over op totaal iets anders. Hoorde af en toe iets

komen, sloeg het op om te vinden waar het was. De Geest Die nu in elke richting spreekt.

²⁸⁷ O, mensen, wees eerlijk, wees oprecht. Probeer niet te rusten op . . . Zie, u—u kijkt uit naar iets groots en glinsterends.

Terwijl al de profeten, zelfs David zei: “Bij de Komst van de Heer, dat elke berg geslecht zou worden, en de—de dalen omhoog gebracht zouden worden.” Zei: “Dat de bergen zouden huppelen als kleine rammen, en alle bladeren in hun handen zouden klappen.” Wel, wat dachten de mensen wat dat zou zijn, toen de . . . Jezus kwam?

Wat was het geworden? Een oude nederige prediker, die geen opleiding had. Op negenjarige leeftijd de woestijn ingegaan, niet om door mensen opgeleid te worden, maar om—om door God getraind te worden. Kwam eruit en stond er met een stuk schapenvacht om zich heen gewikkeld, met wol helemaal over zijn gezicht, helemaal behaard, en haar dat in zijn nek hing. Leefde in de woestijn van sprinkhanen, dat zijn krekels, wilde sprinkhanen en honing, toen hij in de woestijn woonde. En kwam en stond in de modder op de oevers en kondigde de komst van de Messias aan. En de Messias liep er recht naartoe, een gewone Man onder de mensen, en werd gedoopt. En al de profeten zeiden dat het een van de grootste dingen was die ooit gebeurde, en dat was zo. Ziet u?

²⁸⁸ Zij keken uit naar iets groots, iets schitterends wat zou gebeuren. Ziet u? De Heilige Geest schittert niet. Hij gloeit. Schittering is van de wereld. Gloed is van God.

Gloei over mij, Heer, is mijn gebed. Maak mij nederig. Neem mij, vorm mij en maak mij. Geest van de Levende God, val opnieuw op mij. Vorm mij, maak mij. Maak mij de Uwe, Heer. Neem mij gewoon.

²⁸⁹ Ik ben me er net zo van bewust dat de Geest van Christus zich in dit gebouw hier vanmorgen beweegt. De God Die de wereld zal oordelen hier op dit moment is, net zo zeker als ik achter deze kansel sta. Er is één, twee, drie, bevestigingen van geweest, van het Woord, precies wat de Bijbel zei. Hoorde u dat het daarna ophield? Eén, twee, drie, alles in geestelijke orde, alles in Schriftuurlijke orde. O, open uw harten en begrijp het. O, wat een tijd, wat er op dit moment wel niet zou kunnen gebeuren!

²⁹⁰ Ze waren in een opperkamer, allen eensgezind, wachtend. “Want zij die wachten op de Heer zullen hun kracht vernieuwen. Ze zullen opstijgen met vleugels als een arend.”

²⁹¹ Ga niet gewoon daar naar voren om te zeggen: “Heer, het spijt me van mijn zonden. Nu, ik accepteer door geloof dat ik de Heilige Geest heb ontvangen,” en dan weglopen.

“Zij die wachten op de Here,” weken, dagen, wat het ook is, “zullen hun kracht vernieuwen. Ze zullen opstijgen met de

vleugels van een arend. Ze zullen lopen en niet moe worden. Als ze wandelen, zullen ze niet mat worden. Leer mij, Heer, leer mij, Heer, te wachten.” Wacht op de Heer.

²⁹² Dag en nacht, voortdurend, Anna was in de tempel, constant aan het bidden, dag en nacht. Toen ze Jezus binnenbrachten, zij kwam naar binnen, blind, liep door het gebouw heen. Een blinde vrouw, legde haar handen op Hem en zegende God. Omdat ze in haar, fysieke blindheid, in haar Geest werd ze door de Geest bewogen, naar waar Hij stond.

²⁹³ Daar wachtte Simeon op Hem, achter in de gebedsplaats, daar achter, wist dat hij een belofte had, door de Heilige Geest, dat hij niet zou sterven; een oude man van tachtig, bijna negentig jaar oud. En hij was . . . zei de mensen vrijuit: “Ik zal de dood niet zien tot ik de Messias zie.” En op datzelfde moment, een kleine Baby . . .

Wat was Hij? Geen beroemdheid, alle wachters die in de houding stonden toen ze de Messias binnenbrachten, heel lief en zacht omwikkeld, en er mooi uitziend en heerlijk ruikend zoals kleine baby's die men komt opdragen. Maar een kleine moeder, waarover kwaad werd gesproken, werd gezegd “dat ze een buitenechtelijke Baby had.” In doeken gewikkeld, juk, ossenjuk doeken rond Hem gewikkeld, Liep door het gebouw en iedereen hield zich voor Hem op een afstand.

Maar hier kwam die kleine groep, dat kleine groepje. Anna, ten eerste. Simeon, ook, liep door de rij, niet wetend wanneer hij zijn blik erop zou werpen. En hief zijn handen op en zei: “Heer, laat Uw knecht nu in vrede heengaan, in overeenstemming met Uw Woord, want mijn ogen zien Uw heil.” Hm. Ziet u? Geen groot, schijnend iets. Een gloed; en hoewel er kwaad van wordt gesproken, was het een teken.

²⁹⁴ En vandaag wordt er kwaad van het teken gesproken. Het heeft geen samenwerking. Er—er . . . Er wordt kwaad van gesproken en wordt van alles genoemd. Maar het is een teken, dat over het hoofd wordt gezien, een teken waarvan kwaad wordt gesproken. De Bijbel spreekt daarvan: “Een teken waarvan slecht gesproken wordt.”

²⁹⁵ Laten we ons dit herinneren als we naar ons huis reizen. Laat deze Boodschap nooit uit uw harten sterven. Wat u ook doet, doe het niet. Mediteer hierover, dag en nacht. En bidt, dag en nacht, voor God om Zijn getuige nu op te laten staan. We zijn gereed, want ik geloof dat er spoedig geen tijd meer zal zijn. We komen . . .

²⁹⁶ “Hoe, wanneer zal het zijn, Broeder Branham?” Ik weet het niet. Misschien vandaag. Het kan morgen zijn. Als het vandaag niet is, zal ik er morgen naar uitzien. En het kan dit jaar zijn, volgend jaar, over tien jaar. Misschien dertig jaar, ik weet niet

wanneer het zal zijn. Maar ik zeg, wees, van nu af aan, elke minuut gereed.

²⁹⁷ En neem niet zomaar iets gewoon aan. Doe dat niet. Rust dag noch nacht tot u tot God gesproken hebt. Behoed uzelf voor fanatisme. Raak niet opgewerkt in emotie. Doe dat niet. Dat is wat voor zoveel radicale rommel zorgt en maakt dat de mensen ervan afschrikken, ziet u, vanwege het radicale fanatisme. Accepteer dat niet; helemaal niet. Blijf daar tot u tot God spreekt. Het is tenslotte uw ziel, en u bent degene die de Eeuwigheid ginder zult doorbrengen. En wees zeker dat u niet gewoon de handen schudt en een geloofsbelijdenis opzegt of—of iets door geloof accepteert. Doe dat niet. Spreek tot God. Laat God tot u spreken, en let op wat er met u gebeurt. Let op uw verlangens en wat er gebeurt, dan zult u weten of u tot God hebt gesproken of niet.

²⁹⁸ Tot u die vanmorgen op Hem geloofd hebben. Tot u die, ik—ik heb wat over altaaroproepen gezegd. Weet u hoe ze het in de Bijbel deden? “Zovelen als in de Heer geloofden, zovelen als er in de Heer geloofden, werden gedoopt in de Naam van Jezus Christus tot vergeving van hun zonden.” Als u nooit. . . We hebben nooit altaaroproepen gehad. Ze hadden nooit mensen die naar voren kwamen. Wanneer u dat doet, krijgt u van alles. Hier komt een knaap naar het altaar, arrogant uitzierend en neerknielend omdat iemand hem ertoe probeerde te krijgen. U—u—u hebt het tweemaal zo moeilijk om hem ooit terug te krijgen. Ziet u? En wat doet u? U krijgt er van alles tussen. En Jezus zei: “Al wat de Vader Mij gegeven heeft, zal tot Mij komen.” Blijf bij dat Woord. God zal de rest ervan doen. Dat is juist. Dat is juist. God zal de rest ervan doen.

²⁹⁹ God zegene u. Ik hoop u vanavond opnieuw te zien, hoop dat ieder van u die kan. Ik weet dat velen van u weg moeten blijven. Ik zal er vanavond zijn om mijn broeder te horen, als het Gods wil is. Ik wil niet beide boodschappen van hem nemen.

³⁰⁰ Broeder Neville is een lieflijke man van God. En ik weet, ik weet wie. . . Wanneer ik hem hoor prediken, weet ik dat het van rechtstreeks van zijn hart komt. Ik weet dat. En Broeder Neville, zoals hij onlangs 's avonds zei, die opmerking, zei dat ik die opmerking maakte, “dat ik hem op een dag zal dopen in Jezus' Naam.” Dat heb ik ook. Waarom? Ik zag de oprechtheid en eerlijkheid in hem. Ik wist dat als hem. . . het ooit aan hem gegeven kon worden en zag dat hij. . . en hij—hij het werkelijk kon zien, zijn ogen open zouden gaan en dat hij het zou ontvangen. Ik wachtte en vertelde de gemeente: “Wees niet bezorgd, die Methodistenpredikant zal in orde komen.” En hier is hij vandaag, een voorganger van de tabernakel, net zo standvastig in het werk als hij maar kan zijn, in de Boodschap. Hij gelooft God. En ik weet dat wanneer ik iets hoor dat van

Broeder Neville komt, ik weet dat het echt is en van God komt, omdat hij zo'n soort man is.

³⁰¹ Ik heb mijn handen op uw zakdoeken hier gelegd waarover gebeden is. Ik vertrouw erop dat ieder van u een zegen van God ontvangen heeft. Vertrouw erop dat God op uw hart is.

³⁰² Wij komen—wij komen hier niet om—om een zegen van God te krijgen, zozeer, als we hier komen. Elke dag dat we een ademtocht ademen, krijgen we een zegen van God. Waar we hier om komen, is een correctie, om onze harten af te snijden, te besnijden, en voor God te komen en God te geloven met heel ons hart.

³⁰³ Herinner u het Woord van de Heer. En vergeet niet, en faal niet om een waar van God gezonden teken te zien.

En dan zal ik de dienst overgeven aan Broeder Neville, laat hem zeggen wat hij maar wil zeggen.

[Broeder Neville zegt: “Ik ben zeer, tjonge, ik zeg u, ik heb geweten dat God bevestigde wat we verwachtten in het begin van de dienst. Als ik over dit aantal gezichten kijk, weet ik dat het goed is geweest dat u hier bent geweest, en het is goed geweest dat ik hier ben geweest, en ik moest hier zijn, en u moest hier zijn. Uw missie is correct vervuld, indien u het zo acht. Wat u vanmorgen hebt, kunt u hebben omdat u het van God hebt ontvangen.]

[“En onmiddellijk hebben we een doopdienst die hierop volgt. En Broeder Willard Collins zal de doopdienst verrichten, en we hebben twee of meer kandidaten. En we willen graag honderd kandidaten vanochtend zien voor de doop in de Naam van Jezus Christus.”]

Amen!

[“Wees vastbesloten om uw geloof te tonen op een kennelijke manier. Geloof is nimmer werk. Geloof waar over gesproken wordt is van geen nut. Maar geloof, aanschouwelijk gemaakt, is de orde van de Bijbel.”]

Amen! Dat klopt.

[“Door middel van gehoorzaamheid kan het geloof worden aangetoond. Moge God vanmorgen aan een ieder toestaan die hier is, die zich daartoe geneigd voelt, moge u komen. Indien dit het, indien dit wat buiten uw schema is van wat u gepland had, of misschien had u onmiddellijk een afspraak om na te komen of iets dergelijks, als u het zich kunt veroorloven om dat uit te stellen, en door kunt gaan met deze handeling van gehoorzaamheid; ik geloof als uw nederige broeder in Christus, en als een medewerker samen met de profeet van God, geloof ik dat het—het uw beste keuze zou zijn, om die beslissing nu te nemen.”]

God sta het toe!

[“En sta toe dat u uw plaats zult komen innemen met de anderen die gedoopt zullen worden, opdat u in dit getal zult zijn dat de kleine kudde vormt. O, het is wonderbaar, nietwaar? Om een van de Zijnen te zijn, en om naar Zijn Woord te zijn. Zullen we allen samen staan, terwijl we ons klaarmaken om van hier te gaan.]

[“Aanstaande zondag zal Broeder Branham weer bij ons zijn. Laten we die aankondiging niet vergeten. Hij zei dat hij hier vanavond zou zijn, maar hij zei niet dat hij zou prediken. Hoe dan ook, mijn wens is altijd dat hij dat zou. En hij hoeft niet bevreesd te zijn voor waar ik met betrekking tot dat sta. Mijn wens is voorzeker, wetende dat de Boodschap en de—de roeping, de functie die hij heeft, een grote behoefte is van deze laatste dag. Ik geef plaats, om het even wanneer.]

[“Ik zeg dit in het bijzijn van de mensen en hem. Ik geef graag plaats, op elk moment, in elke dienst, voor deze belangrijke Boodschap die ik geloof, want God sprak vanmorgen door twee van ons, het teken hiervan te kennen gevend. En het is mij een waar genoegen dat ik het voorrecht heb om slechts een te kunnen zijn die in staat is om hem plaats te kunnen geven.]

[“En ik zou dat vanavond, dat zou ik met genoegen doen, als onze broeder en Gods dienstknecht en profeet daartoe genegen was het zo te doen, ik zou hem met alle genoegen een plaats geven. Alleen op zijn woord, wat hij ook voelt. Maar hij heeft gesproken, en wij zullen gewoon de slotsom van de hele zaak in de handen van de Almachtige God laten rusten.”—Red.]

³⁰⁴ U zou niets lieflijkers kunnen vragen, nietwaar, van een echte broeder? De reden dat ik . . . Ziet u vrienden, ik—ik weet dat u mij liefhebt. U hebt Broeder Neville lief. U hebt al Gods volk lief. Wij hebben elkaar lief. Als er ooit een tijd was dat wij elkaar te meer behoren lief te hebben, is het wel vandaag. Wij zouden zo hecht moeten zijn, broeder, dat we gewoon . . . We meer zouden zijn dan werkelijke bloedbroeders en -zusters. Dat is de liefde die in onze harten zou moeten zijn, voor elkaar, eerbied en respect, het hoogste. En ik hou daarvan. Ik hou van dat werkelijke.

³⁰⁵ En hier, Broeder Neville en Broeder Higginbotham, Broeder . . . Ik geloof dat het Broeder Funk was, het klonk zelfs niet als van hem, die die boodschap daarginds gaf. Dat kwam . . . die kwamen van God, die boodschappen, vrienden, werkelijk. Wie geestelijke onderscheiding heeft, weet dat.

³⁰⁶ Maar hier is wat het is. Bij het komen, ik—ik hou zoveel van Broeder Neville dat ik dit denk, ziet u. Ik—ik hou er niet van iets te zeggen tenzij ik echt iets van God heb om u te vertellen. Ziet u? En dit—dit is ongeveer twee of drie dagen geleden op mijn hart gekomen, en ik heb er niet veel naar kunnen kijken tot gisteravond, zocht snel enkele Schriftplaatsen op. Dat is de reden dat ik gekomen ben om het te brengen. Het is nu van mijn

handen. Ziet u? Wat u er ook mee doet, dat is, dat ligt aan u, ziet u. Maar het is van mijn handen.

³⁰⁷ Maar Broeder Neville, en ik, wij zijn gewoon zo. Als ik hier gewoon kom om—gewoon om een keer te spreken, of zoiets dergelijks, en Broeder Neville had een boodschap van God, zou ik gewoon gaan zitten. Ja, inderdaad. Ik zou aan de boodschap van God plaats geven, altijd. Ziet u? Dat is de wijze waarop we het voor elkaar doen. En dat is de reden dat ik zeg dat ik. . . Als—als God mij niets geeft, wel dan, misschien gewoon om te spreken, en als God Broeder Neville iets geeft en ik ben hier achter de kansel zondagmorgen, zondagavond, of wanneer het ook is, Broeder Neville zou, hij zou zo'n broeder zijn, dat hij naar mij toe zou komen en zeggen: "Broeder Branham, ik geloof dat u Gods dienstknecht bent, maar de Heer heeft mij net een boodschap gegeven." U zou dat doen, nietwaar? [Broeder Neville zegt: "Amen."—Red.] Jazeker.

³⁰⁸ Ik zou hetzelfde tegenover hem doen, als hij zou spreken. Ik zou zeggen: "Broeder Neville, wilt u mij excuseren? God heeft mij een boodschap gegeven. Ik moet het nu onmiddellijk aan de mensen zeggen." En hij, Broeder Neville zou dan direct uit de weg gaan; beide van ons, de een voor de ander. Ziet u? Zo doen we het. En dan, als we, als ik geen bepaalde dingen heb, dan. . .

³⁰⁹ Ik hou er gewoon van om hem te horen prediken. Ik hoorde hem. Hoevelen hebben hem verleden zondagavond gehoord? Zo'n wonderbare boodschap, zeg ik u. Het knoopte precies aan met wat er 's morgens gezegd werd.

En, mensen, ik zeg u, u hebt genoeg Woord van God gehad dat u zeker juist behoort te leven en in orde behoort te zijn.

God zegene u nu, Broeder Neville.

EEN WAAR TEKEN DAT OVER HET HOOFD WORDT GEZIEN DUT61-1112
(A True Sign That's Overlooked)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagmorgen 12 november 1961 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org